

επιβάτης

ΤΟΥ 21ου αιώνα

ΚΥΝΙΚΑ ...ΚΑΥΜΑΤΑ

ΣΕΛ. 3

*ΟΙ ΕΛΛΗΝΑΡΑΔΕΣ ΚΑΙ
ΟΙ ΕΥΡΩΛΙΓΟΥΡΗΔΕΣ
ΣΕΛ. 7-8*

ΔΛΕΙΡΑ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΗΡΩΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΣΕΛ. 9

- ΛΕΤΤΑ ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ
- ΜΑΡΩ ΒΑΜΒΟΥΝΑΚΗ
- ΒΑΓΓ. ΛΙΑΠΗΣ

**ΖΩΝΤΑΝΗ
ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ
ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ
ΤΟΥ ΤΗΛΕΘΕΑΤΗ**

ΣΕΛ. 6

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ ΓΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ
ΕΤΟΣ 1ο 1999 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1 • ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 500**

*Ωρολόγια
κοσμήματα*

ΜΕΛΕΜΕΝΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ

**ΣΕ ΟΛΑ ΜΑΣ
ΤΑ ΕΙΔΗ
ΕΚΠΤΩΣΗ
ΑΠΟ 10-20%**

**ΣΤΟΑ
ΚΡΙΕΚΟΥΚΗ 15
ΕΛΕΥΣΙΝΑ
ΤΗΛ. 5549452**

Περιμένουν τη Ρωμαϊκή Λεγεώνα;

Είναι γνωστό ότι η αναστήλωση, καθαρισμός και φροντίδα των αρχαιοπολιτικών χώρων δεν φέρνει ψήφους. Αλλά δεν είναι αμέσου αποδόσεως μέτρα ώστε να τα «εξαργυρώσουν» τα κυβερνητικά ταμεία.

Ολοι λοιπόν ξεχνάνε την ρήση της Μελίνας Μερκούρη που είπε «Βιομηχανία της Ελλάδας είναι ο Πολιτισμός». Ο φακός καταγράφει τα χόρτα να πνίγουν τα Ρωμαϊκά Λουτρά και η εικόνα της εγκατάλειψης είναι έκδηλη. Τι θέλουν, να μαζευτούν οι Ελευσίνιοι να θυμηθούν το στρατιωτικό τους και να κάνουν αποψήλωση. Και μία ερώτηση: Ο Δήμος τι λέει για όλα αυτά;

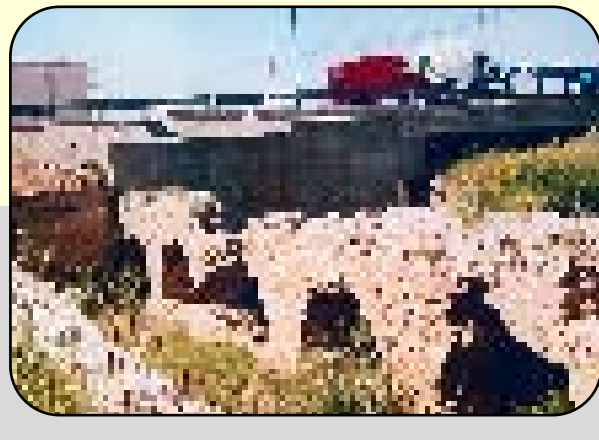
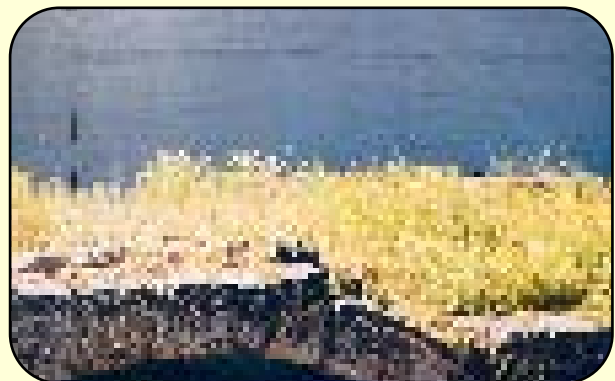
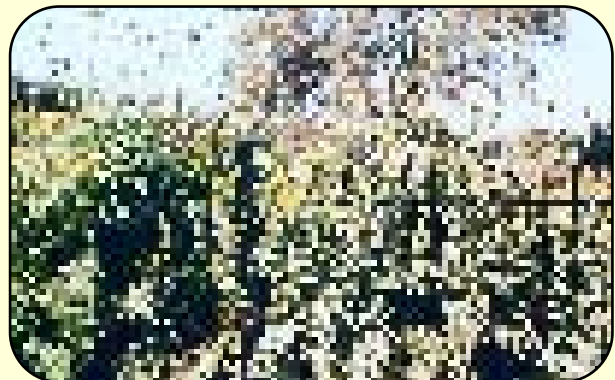
**Κυρικά...
καύματα**

Άλλο ένα μνημείο που θα έπρεπε να είναι βιτρίνα

ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΑΣ

Ποιος ξέρει τι θα έλεγαν οι περίφημοι γεφυριστές των Ελευσίνιων Μυστηρίων (που είναι γνωστό ότι ήταν εξαιρετικά βωμολόχοι) αν έβλεπαν αυτή τη γέφυρα εκτός από τα 2000 χρόνια που έχει στην πλάτη της, να έχει και σανό για τα γαϊδούρια που τη φροντίζουν;

Η πρόοδος συντρίβει την ιστορία

Το θλιβερό μπετόν σημαίνουν και σημαίνομενον της εποχής μας δείχνει να κακοποιεί βάνουσα την αισθητική του υπέροχου αυτού στηρίγματος του Αδριάνειου υδραγωγείου. Άλλη μία φορά που οι ανάγκες της ιλιγγιώδους εποχής μας καταπίνουν τα πάντα.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

- ▶ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ Η/Υ
- ▶ ΛΟΓΙΣΤΩΝ
- ▶ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΩΝ
- ▶ ΑΝΑΛΥΤΩΝ Η/Υ
- ▶ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
- ▶ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ
- ▶ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
- ▶ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ
- ▶ MANAGEMENT
- ▶ MARKETING
- ▶ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
- ▶ D.T.P. - MANAGEMENT
- ▶ FOUNDATION (ΒΡΕΤΑΝΙΚΑ ΠΑΝ/ΜΙΑ)

 λάμδα

Υπεύθυνος Σπουδών: **ΛΙΝΑΡΔΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ**
 Ελευθερίου Βενιζέλου 1 (Πάνω από την Ιονική τράπεζα)
 Ελευσίνα
 ΤΗΛ./FAX: 55.47.233 - 55.40.329

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

Τώρα και
 ΙΕΚ!

Ι.Ε.Κ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΓΓΡΑΦΕΣ
ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ
 Αρ. Μητρώου 01047
Ελ. Βενιζέλου 1- Ελευσίνα
 (Επάνω από την Ιονική)
 ΤΗΛ/FAX: 5547233 - 5540329

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

«Η ΛΥΣΗ»

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΑΓΑΝΗΣ,
ΝΙΚΗΤΑΣ ΜΙΛΗΣΗΣ,
ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΕΣΗΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 58 ΕΛΕΥΣΙΝΑ, Τ.Κ. 19200
ΤΗΛ. 5560825, 5549662

Special

Οικογενειακή ταβέρνα
 με ντόπια κρέατα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΙΟΛΕΤΗΣ

Ανοικτά κάθε μέρα από το πρωί για την δική σας εξυπηρέτηση

Αθηνάς 13 - Ανω Ελευσίνα -
 τηλ: 5549692, 5540557

Σημείωμα Σύνταξης

Φίλες και Φίλοι αναγνώστες

Η εποχή που ζούμε διακρίνεται από μία έντονη αλλαγή του τρόπου ζωής, της σκέψης και του συναισθήματος των ανθρώπων.

Η εξέλιξη της επιστήμης δημιούργησε νέα δεδομένα στον τομέα της εργασίας, της οικονομίας αλλά και της γεννητικής. Το τέλος του 20ου αιώνα «υπόσχεται» νέες ανακατατάξεις σε όλα τα επίπεδα ώστε να γεννηθεί ο 21ος αιώνας (τερατογέννεση;) και η νέα τάξη πραγμάτων. Όμως τα μηνύματα ήδη έφθασαν στα αυτιά και τις καρδιές μας. Ποια είναι αυτή η νέα τάξη πραγμάτων και σε τι θα στηριχθεί; Οι αξίες χάθηκαν. Οι ιδεολογίες ισοπεδόθηκαν. Η Θέμις (η Δικαιοσύνη, Θεά του νόμου και της τάξης) παραμένει τυφλή και κρατάει μόνο το σπαθί της ενώ έχει πετάξει τη ζυγαριά. Ωστόσο πίσω της βρίσκεται να την στηρίζει ο ισχυρός που πάντα έχει δίκιο. Ο άνθρωπος έχει γίνει μία μηχανή που λειτουργεί μόνο για να ικανοποιεί τις οικονομικές και γαστρονομικές του ανάγκες ενώ παραμένει παθητικός θεατής των όσων συμβαίνουν γύρω και δίπλα του.

Ο νέος αυτός τρόπος ζωής (the American way of life) έχει επιφέρει αυτή την παθητική στάση με αποτέλεσμα πολλοί συνάνθρωποί μας να προσπαθούν να βρουν διέξοδο σε άλλου είδους «απολαύσεις» όπως ναρκωτικά και ποτά. Το λυπηρό είναι ότι το μεγαλύτερο ποσοστό αυτών των συνανθρώπων μας είναι νέοι.

Αλήθεια υπάρχει τρόπος να σπάσουμε αυτή την παθητικότητα, αυτή την αδράνεια; Ναι υπάρχει. Πρώτα απ' όλα κλείστε την τηλεόραση και στη συνέχεια διαβάστε ένα βιβλίο. Φθάσαμε λοιπόν στο σημείο να σας πούμε γιατί εκδόσαμε τον **«Επιβάτη του 21ου αιώνα»**.

Σκοπός της έκδοσης αυτής είναι να δώσουμε όσο πιο ποιοτικό περιεχόμενο μπορούμε στους αναγνώστες μας, ώστε να γεμίσουν τα κενά που τους έχει δημιουργήσει και τους δημιουργεί αυτός ο νέος τρόπος ζωής. Πιστεύουμε ότι τίποτε δεν έχει χαθεί τελείως. Οτι οι αξίες θα γεμίσουν πάλι τις καρδιές και το νου μας. Οτι θα πάψουμε να είμαστε παθητικοί θεατές σε ό,τι μας σερβίρουν αυτοί που μόνο το κακό μας θέλουν (φυσικά για το δικό τους συμφέρον). Πιστεύουμε ότι αυτή η προσπάθειά μας θα σας αγγίξει και περιμένουμε με αγάπη τις θέσεις και απόψεις σας για ό,τι σας ενδιαφέρει και με ποια θέματα επιπλέον θέλετε να πλουτίσουμε το περιοδικό σας.

Με εκτίμηση
Ο εκδότης

«Πω, πω! Οκτώ παρά τέταρτο και ακόμα βρίσκομαι με τ' αυτοκίνητο στο δρόμο. Δεν θα προλάβω να δω το δεητήριο ειδήσεων των οκτώ. Πατάω γκάζι, κάνω σφήνες, προσπερνάω παράνομα. Ο χρόνος είναι αμείλικτος. Κάνω αγώνα ταχύτητας. Αραγε θα προλάβω εγώ ή ο χρόνος; Ευτυχώς, τα φανάρια δεν με σταματούν. Ο δρόμος είναι τώρα ελεύθερος. Η αγωνία μου στο κατακόρυφο.

«Ο φανατικός»

Οκτώ παρά δέκα. Κοντεύω να φθάσω στο σπίτι. Πράγματι, οκτώ παρά πέντε είμαι στο σπίτι. Εάν καταφέρω να βάλω το κλειδί στην πόρτα, θα καταφέρω να δω και τις ειδήσεις. Αυτοσυγκεντρώνομαι, συγκρατώ το τρέμουλο του χεριού μου, ανοίγω και μπαίνω μέσα. Τρέχω και πατάω το κουμπί της τηλεόρασης. Τι ευτυχία, ακόμα έχει διαφημίσεις. Βάζω ένα ουίσκι και παίρνω και ένα πιτάκι ξηρούς καρπούς. Βάζω τις παντόφλες μου ξαπλώνω στην πολυθρόνα μπροστά στην τηλεόραση και χαλαρώνω.

Οκτώ παρά ένα λεπτό εμφανίζεται ο κύριος Ατσαλάκωτος εκφωνητής του «Αρτένα», μ' ένα φαρδύ πλατύ χαμόγελο που νομίζω πως το χαρίζει σε μένα και του το ανταποδίδω.

«Κυρίες και κύριοι οι Νατοϊκές δυνάμεις συνεχίζουν τους βομβαρδισμούς στην Γιουγκοσλαβία, επιμένοντας στην άνευ όρων παράδοση του Μιλόσεβιτς». Τότε εμφανίζεται στην οθόνη ένα βομβαρδισμένο νεκροταφείο. Βλέπω γυναίκες να ξανακλαίνε τους πεθαμένους τους και να διερωτώνται γιατί; Υποθέτω ότι οι έξυπνοι στρατηγοί σκέφτηκαν ότι ο Μιλόσεβιτς έκρυβε τα βαρέα οπτικά του συστήματα κάτω από τους τάφους. Νάτος όμως πάλι ο κύριος Ατσαλάκωτος που αυτή τη φορά με ένα λυπημένο ύφος μας ενημερώνει ότι πύραυλος από λάθος έπληξε σιδηροδρομική αμαξοστοιχία με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δεκάδες άνθρωποι. Μας αναφέρει επίσης ότι και ένα άλλο ατύχημα συνέβη εκ λάθους του πιλότου, ο βομβαρδισμός ενός κομβού αμάχων και ταλαιπωρημένων προσφύγων. Δάκρυα γεμίζουν τα μάτια του παρουσιαστή και ευθύς η οθόνη γεμίζει πλάνα από τραυματίες και σκοτωμένους. Ποτάμι το αίμα...

Δεν αντέχω άλλο. Εχω ρουφήξει όλο το αίμα, συγγνώμη το ουίσκι ήθελα να πω, και τρώγω απειλησμένους τους ξηρούς καρπούς. Τι κακό είναι αυτό; Τόσοι άνθρωποι σκοτωμένοι; Τι απάνθρωπο.

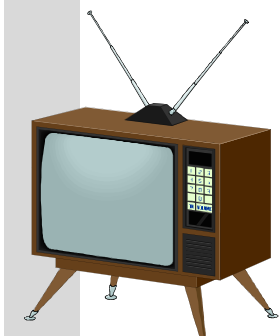
...Άλλοι τρέχουν, άλλοι κουβαλούν τα θύματα. Ξαφνικά βλέπω κάποιον να κρατάει ένα πόδι. Νοιώθω ένα πόνο στο στομάχι. Λες να είναι από το ουίσκι ή τους ξηρούς καρπούς; Τεληικά η κάμερα κάνει ζουμ και βλέπω ότι το κομμένο πόδι είναι ξύλινο. Ηουχάζω.

Εμφανίζεται και πάλι ο κος Ατσαλάκωτος και κάνει σύνδεση με τον απεσταλημένο του «Αρτένα» στην Πρίστινα. Εκείνος αθαφισμένος αναφέρει ότι οι βόμβες των Νατοϊκών αεροπλάνων έπληξαν εργοστάσιο χημικών και το νέφος που δημιουργήθηκε θανάτωσε σμήνος πουλιών που έτυχε να περνάει πάνω από εκείνο το σημείο. Αίσθηση προκάλεσε στην κοινή γνώμη το λυπηρό αυτό γεγονός. Στη συνέχεια έχουμε σύνδεση με τον μόνιμο ανταποκριτή του «Αρτένα» στην Αμερική ο οποίος μας αναλύει το σκεπτικό της επέμβασης του ΝΑΤΟ στην Γιουγκοσλαβία με ρίψεις βομβών, ώστε να επιβάλλει την ειρήνη στο χώρο αυτόν και να προασπίσει τα δικαιώματα των Αλβανοφώνων του Κοσσυφοπεδίου.

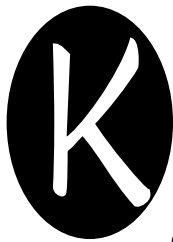
Όμως, να που η παρουσιάστρια κα Παγωμένου μας γυρνάει στα εσωτερικά θέματα και αναφέρεται στους πύρινους λόγους του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρίου Χριστόδουλου που κατακεραυνώνει τους παρανοϊκούς και πολεμοχαρείς διευθύνοντες τις τύχες του κόσμου, αρχηγούς κρατών, που συμμετέχουν σε αυτή την εγκληματική ενέργεια.

Στη συνέχεια βγήκε μία καλήνιγραμμη δεσποινίδα και μας έδειξε τις καμπύλες, του καιρού. Τελειώνοντας, μας είπαν για το ποδόσφαιρο, για πολιτιστικά, καλλιτεχνικά και άλλα ευχάριστα θέματα.

Λοιπόν είχα άδικο να τρέχω να προλάβω το δεητήριο των οκτώ. Δεν είναι ωραίο να βρίσκεσαι ασφαλής μέσα στη ζεστασιά του σπιτιού σου και να παρακολουθείς στην τηλεόραση το δεητήριο ειδήσεων; Γι' αυτό και εγώ είμαι από τους φανατικούς του είδους. Δεν αλλιάζω τις ειδήσεις των οκτώ με κανενός άλλου είδους θέαμα.

«Ζωντανή» σύνδεση με το «θάνατο» του τηλεθεατή

Κυριακή
βράδυ
28 του
περασμένου
κουτσο-
φλέβα-
ρου. Εχο-

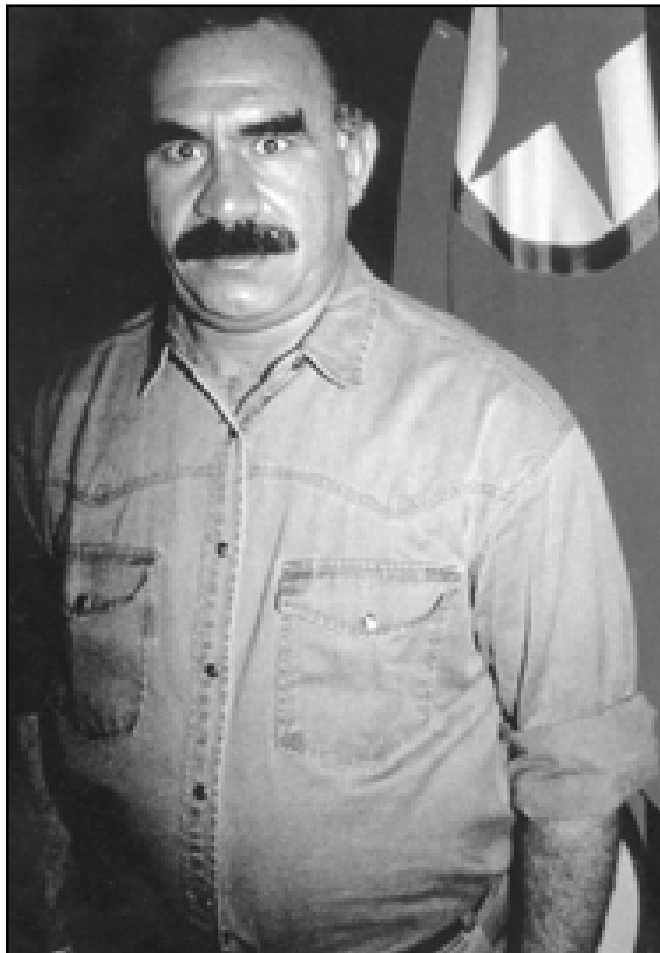
ντας καταβρο-
χθίσει εφημερίδες, τηλε-
οπτικές συνεντεύξεις, τoκ
σόου και δεητία ειδήσε-
ων, κακόκεφος προσπα-
θούσα να βάλω τις σκέ-
ψεις μου σε μια λογική
σειρά και να ελέγξω τα
συναίσθημά μου.

Η συνήθης ψυχραιμία
μου είχε δεχθεί αλλεπάλλη-
λης τρομοκρατικές πιέ-
σεις. Στ' αυτιά μου βούι-
ζαν κορώνες και ατάκες
που συγκρούονταν σ' ένα
παρανοϊκό πόλεμο δηλώ-
σεων. **Ελληναράδες** απ'
την μια και **Ευρωηγούρη-
δες** απ' την άλλη ξεσπά-
θωσαν και μας τα 'θε-
γαν έξω απ' τα δόντια.
Ελληδομανιακοί ενα-
ντίον **ΟΝΕμανιακών**...

Οχι πως ντε και καλή
έπρεπε να συνταχθώ
με τους μεν ή τους δε.
Ετσι κι αλλιώς μια ζωή
στην απ' έξω, στις μειο-
ψηφίες, είχα συνηθίσει
να νοιώθω πιο άνετα ε-
κεί στη δική μου τρίτη
άποψη κάθε φορά. Οχι
κατ' ανάγκη στην εν-
διάμεση θέση, οπωσ-
δήποτε όμως **σπάνια**
στην ακραία.

Εκείνες τις ημέρες τα κανάλια μας βομβάρδισαν με
την εικόνα του Οτσαλάν - δεσμώτη τόσο επίμονα που έ-
να **συναίσθημα ενοχής λίγο - πολύ όλοι το είχαμε ψι-
λοαργάξει.** Οι Ελληναράδες παραθέτοντας αρχαιοεθ-
νηνικούς μύθους για να μας πείσουν πως εμείς οι Ελλη-
νες δεν υπήρξαμε μέχρι σήμερα «ποτέ προδότες», πως
δεν συμμαχήσαμε ποτέ με εχθρούς μας κ.λπ. κ.λπ.

Καμιά αντίρρηση από μέρους μου για τον «περιούσιο»
λαό μας. Μέχρι τουλάχιστον εκείνη τη στιγμή. Κυριακή
βράδυ λοιπόν κι ο μικρός μου γιός, μαθητής του Δη-
μοτικού μου κόλλησε για βοήθεια στο μάθημα της ιστο-
ρίας. Το μάθημα ήταν (θεία τύχη για μένα) ένα πραγμα-
τικό μάθημα περί Ελλήνων. «Η συνέχεια και το τέλος
του Πελοποννησιακού πολέμου» (σελίδες 78 έως 81
του σχολικού βιβλίου).

Ο Οτσαλάν, Οι Ελληναράδες και οι ... Ευρωηγούρηδες

Σπαρτιάτες για να μη χάσουν την κυριαρχία τους σ' ό-
λη την Ελλάδα έκλεισαν με τους Πέρσες μια συμφω-
νία ειρήνης ταπεινωτική για τους Έλληνες την γνωστή
«Ανταγκίδειο ειρήνη».

4. Στο ίδιο μάθημα (σελίδα 81 του σχολικού βιβλίου)
υπάρχει απόσπασμα από την Ιστορία του Θουκυδίδη:
«Σ' αυτόν τον φοβερό εμφύλιο πόλεμο τον Πελοπον-
νησιακό, έγιναν τέτοιες **υπερβολές** που έφθασαν οι
λέξεις να χάσουν το ακριβές νόημά τους. Ετσι η **παρά-
λογη τόλημ θεωρούνταν ανδρεία** ενώ η **σύνεση α-
νανδρία και δειλία** κ.λπ. Τελικά η αρετή που είναι το
γνώρισμα κάθε ευγενικής ψυχής, κατάντησε να είναι
αντικείμενο κοροϊδίας».

Μετά από την εθνικι-
στική ζαλιούρα των η-
μερών εκείνων και την
άκρατη φιλολογία για
το εθνικό μας συμφέ-
ρον, έπρεπε να εξηγή-
σω στον μικρό μου γιό
τα παρακάτω βασικά
του ερωτηματικά από
το μάθημά του:

1. **Γιατί τότε οι Σπαρ-
τιάτες συμμάχησαν με
τους αλλεπάλληλα πτ-
τημένους Πέρσες ενα-
ντίον των Αθηναίων;**

Με χρήματα των Περ-
σών οι Σπαρτιάτες έ-
φτιαξαν στόλο και κα-
τετρόπωσαν τους Αθη-
ναίους και τους υπέτα-
ξαν το 404 π.Χ. Οι Πέρ-
σες βρήκαν έτσι την ευ-
καιρία ό,τι δεν πέτυχαν
με τα όπλα να το πετύ-
χουν με το χρυσάφι
τους δηλαδή να ελέγ-
χουν σ' ένα βαθμό την
κατάσταση στην Ελλά-
δα.

2. Αργότερα οι
Σπαρτιάτες ήλθαν
σε σύγκρουση με
τους Πέρσες κι ενώ
είχαν εξτραπεύσει
στην Μικρά Ασία για
να προστατέψουν
τις εκεί Ελληνικές
πόλεις, τότε οι εδώ
Έλληνες αντίπαλοί
τους βρήκαν ευκαι-
ρία να συστρατευ-
τούν ενάντια στην
Σπάρτη. Αποτέλε-
σμα η ήττα των
Σπαρτιατών από τον
Περσικό στόλο.

3. Στην συνέχεια οι

Με ειλικρίνη... αισθήματα

Εκείνη τη στιγμή το μάθημα ήταν για μένα μια ψυχρολουσία. Τέλειωσα όπως - όπως με τον γυιό μου και βυθίστηκα ξανά στις σκέψεις μου. Ολοι κάποτε το κάναμε το μάθημα αυτό στο σχολείο. Φαίνεται όμως πως οι **σημερινοί νεοΕλληνες μας αρέσει να ξεχνάμε τέτοια διδάγματα**. Μπαινάκης απ' τη μια Βγαινάκης απ' την άλλη.

Κληρονομικό λοιπόν το κουσούρι της δικόνοιας; Μια μόνο σπίθα υποψίας, έστω μια στραβοτιμονιά, άντε μια χοντρομαθακία, είναι λοιπόν αρκετά να μας ξεσηκώσουν και να κατηγορούμε οι μισοί τους άλλους μισούς για εσχάτη προδοσία;

Αν τυχόν Υπουργοί είναι οι καταδότες του Οτσαλάν, αν αυτοί οι Ελληναράδες που τον έφεραν εδώ είναι εγκληματίες καθ' ομολογία, αν ο Οτσαλάν διέθετε πρωτόγονη πολιτική σκέψη ή αν ήθελε να θυσιαστεί για να διεθνοποιήσει το Κουρδικό ή αν οι Αμερικανοί με τους Τούρκους μας πέταξαν την μπανανόφλουδα και μας είπαν: νάτην, πατήστε την... **ΕΓΩ ΤΙ ΦΤΑΙΩ;**

Γιατί ντε και καλή πρέπει να φτάσουμε όλοι οι Ελληνες να αυτομαστιγωνόμαστε και να κουβαλάμε συλλογικά τις αμαρτίες των πολιτικών μας; Πώς γίνεται απ' την μια να θεωρούμε την ράτσα μας ανώτερη, ηρωϊκή, περήφανη, τίμια, αλληλεγγύα όλων των καταπιεσμένων, φιλελεύθερη και άηλα ευγενή και ωραία και απ' την άλλη να κουβαλάμε μονίμως συλλογικές ενοχές και τύψεις, μύθους για την ψωρωκώσταινα, να μιλάμε για κοροζήλληνες και λοιπές μαζοχιστικές μανίες;

Αναρωτηθήκαμε όλοι, τι ώθησε τόσες χιλιάδες Ελλήνων στο μουσικό συλλογιστήριο της Δευτέρας 1 του Μάρτη. Πήγαν μόνο για συμπάρασταση στους Κούρδους; Πού ήταν όλες αυτές οι χιλιάδες λαού την Πρωτοχρονιά το βράδυ όταν έγινε μια εκδήλωση συμπάραστασης στους Κούρδους στην πηλατεία Κουμουνδούρου; Γλεντούσαν στην γκλαμουριά του Χριστουγεννιάτικου δέντρου της πηλατείας Συντάγματος;

Όσοι τάσσονται υπέρ του αγώνα των Κούρδων για δική τους πατρίδα, όσοι παράλληλα με αυτό τάσσονται ενάντια στην θηριωδία του Τουρκικού στρατοκρατικού κατεστημένου, δεν είναι απαραίτητο να θεωρούν τον εαυτό τους υπεύθυνο για την υπόθεση Οτσαλάν, ούτε απαραίτητα συντάσσονται με τον Μαρξιστικό - Λενινιστικό προσανατολισμό του ηρωϊκού κατά τα άλλα ΡΚΚ.

Αυτό το μουσικό συλλογιστήριο ήταν σίγουρα μια καλή βοήθεια στους Κούρδους πρόσφυγες που τους στήριξε ηθικά σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες. Χρειαζόταν να δοθεί μια τέτοια στήριξη. Διαισθάνομαι με φόβο όμως ότι για

πολλούς Ελληνες που το παρακολούθησαν δεν ήταν μια ολόθερμη συμπάρασταση **αλλά ένα είδος κολυμβήθρας τύπου Σιλωάμ** για την θεραπεία πολιτικών τους σφαλμάτων, για το ξέπλυμα μιας άηλης ντροπής άσχετης προς το πρόβλημα Οτσαλάν ή για την χαμένη επανάσταση της νιότης τους.

Ισως διότι οι καλλιτέχνες - διοργανωτές έδωσαν λαθόμενο στίγμα επικεντρωμένο στην «συγγνώμη του Ελληνικού λαού προς τον Κουρδικό». Ισως ή βέβαια, κάποιοι από τους καλλιτέχνες αυτούς που πρωτοστάτησαν (γνωστές φατσούλες) να είχαν προβλήματα εσωτερικής συμβατότητας παρελθόντος με παρόν. Ξόδεψαν μπόλικη ενέργεια κάποτε να τραγουδούν σε Φεστιβάλ **κάτω από συνθήματα όπως «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο»**. Ισως το πολιτικό τους παρελθόν και η τσέπη τους να έχουν μια αντίθεση που δεν γεφυρώνεται.

Όμως ο Ελληνικός λαός στη μεγάλη του πλειοψηφία **δεν νοιώθει ούτε ένοχος** απέναντι στους Κούρδους ούτε έχει τέτοια προβλήματα. Γνωρίζει καλά η μεγάλη πλειοψηφία **πως πρέπει να βαδίσει σταθερά προς τη σύγκλιση με τους λαούς και τους εργαζόμενους** της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να ταλαντεύεται από συμπλήγματα και ενοχές και χωρίς να παύει να συμπαραστέκεται σε άλλους λαούς που αγωνίζονται για τα δικά τους όπως ο Κουρδικός.

Δυο ημέρες μετά, ο θόρυβος περί τον Οτσαλάν συνεχιζόταν με αστυνομικού τύπου δημοσιογραφικές έρευνες, συζητήσεις και διαμάχες. Δυο μέρες μετά είδα σ' έναν μαντρότοιχο ένα φρεσκογραμμένο νεανικό σύνθημα - μήνυμα **«χρόνια πολλά μωρό μου - Σ' ΑΓΑΠΑΩ»**. Δεν είμαι από εκείνους που θα το χαρακτήριζαν απολιτικό μήνυμα. Πολιτικά συνθήματα χορτάσαμε, μπουκτίσαμε φθάσαμε σχεδόν να τα ξερνάμε. Καθένα κι ένα ψέμα ή έστω μια μιση αλήθεια.

Αναζητήστε ειλικρίνη αισθήματα...

* Νίκος Νημάς

Διπλ. Ηλ/γος Μηχ/κός ΕΜΠ
Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων
1ου Λυκείου Ελευσίνας

επιβάτης

ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

ΒΡΥΟΥΛΩΝ 24 ΕΛΕΥΣΙΝΑ

T.K. 19 200

ΤΗΛ. 5542184 - FAX 5543698

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΚΑΛΟΞΥΛΟΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 3468268 - FAX 3467155

Ενα νέο αρχαιολογικό τεκμήριο έρχεται στο φως για τα πολύ αρχαία χρόνια της πόλεώς μας, της Ελευσίνας. Αναγράφεται σε επιγραφή ένα όνομα που σηματοδοτεί τη μία εκ των δύο εκδοχών της ονοματοθεσίας της Ελευσίνας και μάλιστα της αρχαιότερας, δηλαδή προ της ελευσεως της Δήμητρος.

Ο αρχαίος Έλληνας συγγραφέας Πausανίας, ο περιηγητής, είχε γράψει: «Ο ήρωας Ελευσίς, από του οποίου επονομάζουν την πόλιν, άηλοι μεν λέγουν ότι είναι υιός του Ερμού και της Δαείρας, θυγατρός του Ωκεανού, υπ' άηλων δε έχει ληχθή, ότι πατήρ του Ελευσίνοσ ήτο ο Ωγυγος».

Ο διαπρεπής Έλληνας φιλόλογος Αθανάσιος Σταγειρίτης, ο οποίος διετέλεσε διευθυντής της Βιβλιοθήκης της Βιέννης στα χρόνια του Ελληνικού Διαφωτισμού, δηλαδή λίγο πριν από την Επανάσταση του 1821, και ο οποίος είχε στη διάθεσή του τα κείμενα των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων –αυτά που ακόμη εμείς δεν αποκτήσαμε μετά από 170 χρόνια ελεύθερου εθνικού βίου– γράφει στο έργο του «Ωγυγία», το 1818 μ.Χ.: «Ο Ωγυγος και Ωγύγης λεγόμενος, νομίζεται ο πρώτος αυτόχθων βασιλεύς της Αττικής και αρχαιότατος αυτής οικιστής. Οι μεν ουν Αττικοί έλεγον αυτόν υιόν της Γης· οίον αυτόχθονα εξ αγνώστων γονέων. Άηλοι δε του Ποσειδώνος... Βασιλεύοντος τοίνυν του Ωγύγου, συνέβη ο πρώτος κατακλισμός εις την Ελλάδα, του Ωγύγου καθούμενος, και έπνι-

ξε την Αττικήν. Οι δε εγκάτοικοι άηλοι μεν επνίγησαν, άηλοι δε έφυγον (...). Είχε δε γυναίκα ο Ωγυγος την Θήβην θυγατέρα του Διός, και εγέννησεν εξ αυτής τον Ελευσίνα και τας Πραξιδικας ως ειρήται. Ο μεν ουν Ελευσίς έκτισε την Ελευσίνα και έμεινεν εκεί μετά τον κατακλισμόν. Άηλοι δε λέγουσι τούτον υιόν του Ερμού και της Δαείρας του Ωκεανού. Τινές δε είπον τον Τριπτόλημον υιόν του Ελευσίνοσ».

Σημειωτέον ότι η Ελλάδα υπέστη τρεις τουλάχιστον καταγεγραμμένους κατακλισμούς: α) του Ωγύγου, β) του Δευκαλίωνος (αυτόν που άηλοι ονόμασαν του Νώε) και γ) του Δαρδάνου (εξού Δαρδανέλλια και Δάρδανοι οι Τρώες εκ του Γενάρχου των του Δαρδάνου).

Λεπτομέρειες διά την ονοματοθεσία της Ελευσίνας δίδονται εις το βιβλίον που μόλις εξέδωσε η Αισχύλειος Δημοτική Βιβλιοθήκη Ελευσίνας, με τίτλο: «ΕΛΕΥΣΙΣ - ΘΡΙΑΣΙΟΝ» της κ. Ιωάννης Κόκλια.

Το αρχαιολογικόν τεκμήριον:

Επί ενός αμφορέως, που βρίσκεται στο αρχαιολογικό Μουσείο της Ελευσίνας, αναγράφεται μία επιγραφή με προαηλαβητική ελληνική παλαιότητα γραφή. Όταν ο γράφων, μετά από εμβριθή έρευνα, κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει την άγνωστη μέχρι τούδε σημασία της επιγραφής του ετεροστόμου αμφορέως της Ελευσίνας, ανέγνωσε το όνομα της Δαείρας!

Αυτό σημαίνει ότι η Δάειρα υπήρξε, ως πρόσωπο παλαιότατο, και μάλιστα έζησε σε μία από τις προαναφερθείσες κατακλισμιαίες περιόδους προ της Ελευσεως της Γης Μητέρας, δηλαδή της Δήμητρος, η οποία επίσης αναφέρεται στην επιγραφή ως ΔΑ!

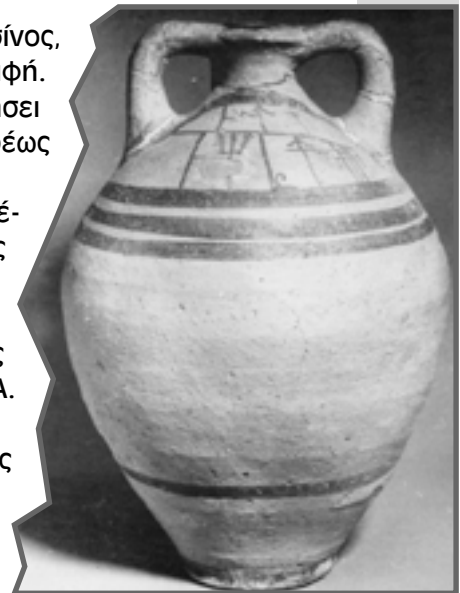
Δά=Γά, στη Δωρική Διάλεκτο η Θεά Γη. Ευρίσκεται και σε επιγραφή της Κρήτης επί αργυρών και χρυσών πελέκεων με Γραμμική Γραφή Α, ως ΔΑ ΜΑ. Δα-μάτερ είναι στα Δωρικά η Δη-μήτηρ, η μάνα Γη.

Σήμερα ακόμα διατηρούμε στην καθομιλουμένη τη λέξη ΔΑ εν συνθέσει ως ΔΑ-ΠΕΔΟ/ΓΗ-ΠΕΔΟ.

Αναστάσιος Δ. Στάμου
Μηχ/γος Μηχ/κός - Εκπαιδευτικός

ΩΚΕΑΝΟΣ+Τηθύς
ΔΑ(Ε)ΙΡΑ+Ερμής (ή Ωγυγος)
ο ΕΛΕΥΣΙΣ ή ο ΡΑΡ
ΚΕΛΕΟΣ+Μετάνειρα
Δηϊφών ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ
Δηϊόπη
ΕΥΜΟΛΠΟΣ

Το Γενεαλογικό Δένδρο
του Ελευσίνοσ

Εν αρχή ην ο λόγος κι ο λόγος πλησίον της σιωπής είναι εκεί όπου φύεται, βλασταίνει και ανθίζει το σπέρμα του πνεύματος. Λόγος σπερματικός που χαρίζεται δικαιώνοντας την ανθρώπινη ύπαρξη προς την κατεύθυνση της δημιουργίας.

Ο «εν σιωπή τεθερισμένος στάχυς» των Ελευσινίων, ο αναγεννόμενος διά της προσφοράς έργου.

Από αυτή την πηλατιά έννοια ακτινοβολούν οι ποιήσεις των ανθρώπων σε όλες τις αποχρώσεις τους ως σιωπηλή μύση στα ατέλειωτα ρευστά της συμπαντικής δημιουργίας και από εκεί στον πνευματικό αιθέρα, σε μια αέναη προσπάθεια να εκφραστεί το θεϊκό στοιχείο που ο άνθρωπος φέρει εντός του.

Από αυτή την οπτική γωνία ποιητικό έργο είναι αυτό του ανθρωπιστή - επιστήμονα Αλβέρτου Σβάιτσερ και των ανώνυμων Ηπειρωτών μαστόρων, των παικτών τραγουδοποιών και του σκηνοθέτη Κουροσάβα, του ζωγράφου Θεόφιλου και τόσων άλλων επώνυμων, αλλά και ανώνυμων που ποίησαν ή ποιούν έργο εξανθρωπισμού, χωρίς πρόθεση, αλλά αφήνοντας να ρέει, όχι κατέχοντας, αλλά κατεχόμενοι, το θεϊκό που θέλει ν' ανθίσει.

Με αυτόν τον τρόπο εκφέρεται και ο εξαίσιος λόγος των ποιητών μας: «Όπου ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει» του Γιώργου Σεφέρη, «Όλα ωραία και μεγάλα φωτισμένα» του Κωνσταντίνου Καβάφη, «Θέλει αρετήν και τόλην η ελευθερία» του Ανδρέα Κάλβου, «Της δικαιοσύνης ήλιε νοπέ και μυρσίνη εσύ δοξαστική μη λησμονάτε τη χώρα μου» του Οδυσσέα Ελύτη και το «Σ' αγαπώ γιατί είσαι ωρία, σ' αγαπώ γιατί είσαι εσύ» του ανώνυμου ποιητή.

Προσπαθώ να μεταφέρω αποσπασματικά και σύντομα αυτό που αισθάνομαι ως δικαίωση της ανθρώπινης παρουσίας, επειδή δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η αφόρητη υλιστική εποχή μας στενάζει από την έλλειψη της ποιητικής έκφρασης και συμπεριφοράς σε όλα τα επίπεδα, εγκλωβισμένη στο βίαιο, το επιφανειακό και το εφήμερο. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, επίσης, ότι η χώρα μας έχει σε αναλογία πληθυσμού τους περισσότερους ποιητές και το γεγονός αυτό κατά πρώτον συνδέεται με το σπερματικό κληροδόμημα των προγόνων μας, επειδή ζούμε στα ίδια χώματα και τις ίδιες θάλασσες.

Κατά δεύτερον, επειδή το πνεύμα πηγαία και αυθόρμητα αντιστέκεται στη μονομέρεια της ύλης.

Αυτοί οι παράγοντες της ανθρώπινης δραστηριότητας είναι οι γεννήτορες των πολιτισμών. Η έλλειψή τους δημιουργεί άτομα, κοινωνικές συμπεριφορές και λαούς παραμορφωτικής απόδοσης. Εδραιώνει την εξουσία της ύλης και εξαγριώνει τα ένστικτα της επιβολής. Μια ματιά στον παγκόσμιο χάρτη της ανθρώπινης κινητικότητας μπορεί να μας δείξει του λόγου το αληθές.

Με την ποιητική έκφραση, αντίθετα, και τις ουσίες που αυτή περιέχει, διοχετεύονται οι χυμοί και τα ηχοχρώματα ως αντανάκλαση και ανταπόδοση της φυσικής ομορφιάς που μας δόθηκε στην άθηση την πνευματική των ανθρώπων.

Αυτή τη χωρίς υλικό αντίτιμο αξία τη μοιραζόμαστε όλοι, πομποί και δέκτες, με τον ιδιαίτερο και μοναδικό του καθενός τρόπο, στα πεδία της προσφοράς και της δεκτικότητας, όπως ο πλανήτης Γη-διαστημόπλοιο πορεύεται, βιώνοντας την ανοικτότητα των εκπλήξεων.

Η Κιβωτός των ανθρώπων φυλάσσει τους χάρτες των σιωπηλών μυστηρίων στην αναθάλλουσα παγκόσμια μνήμη και τα σημάδια της δύσκολης γραφής οδηγούν στα νησιά των ανεκτίμητων θησαυρών. Για να έχουμε φως στα σκοτάδια του μέλλοντος και καθάριο ύδωρ στις αστρικές ερήμους που μας αναμένουν.

Βασίλης Ηλιόπουλος

«Αΐδιος»

Το βιβλίο έχει τον τίτλο του ομώνυμου Ελληνικού «ΑΪΔΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ», εκδόσεις ΟΜΒΡΟΣ 1994 - β' εκδ. 1995. Χωρίζεται σε τρία μέρη: 1) «Odcienie - Χρωματοσκιάσεις», 2) «Krajobrazy Czas Wedrusace - Τοπία Ρέοντα» και 3) «Wieczny Czas - Αΐδιος Χρόνος».

Ο μεταφραστής του βιβλίου, κ. Νίκος Χατζηνικολάου, έλαβε στο 21ο Διεθνές Ποιητικό Φεστιβάλ Πολωνίας το Α' Βραβείο Μετάφρασης για το μεταφραστικό έργο που έκανε μέσα στο 1998, το οποίο περιέχει, εκτός από του «ΑΪΔΙΟ ΧΡΟΝΟ» και 5 τόμους με Σαφρώ, Ελληνική Μυθολογία, Ανθολογία ποιητών του Διεθνούς Ποιητικού Φεστιβάλ της Πολωνίας κ.λπ. Ο καθηγητής και ποιητής κ. Νίκος Χατζηνικολάου, ο οποίος τελευταία μετέφρασε στα ελληνικά τη νομπελίστα Πολωνέζα ποιήτρια ΒΙΣΛΑΒΑ ΣΙΠΟΡΣΚΑ (Νόμπελ Λογοτεχνίας, 1996). Είναι ένας εκλεκτός προεβουτής του ελληνικού πνεύματος στο εξωτερικό. Ο κ. Νίκος Χατζηνικολάου γράφει, μεταξύ άλλων, στο οπισθόφυλλο του βιβλίου της Λ. Κουτσοχέρα: «Η ποίηση της Λ. Κουτσοχέρα είναι ρυθμός καρδιάς, είναι τρόπος ν' ανακαλύπτει τη θέση της στο σύμπαν, στον εαυτό της και στους άλλους. Είναι υπαρκτική ανάγκη που ενώνει την ψυχική αίσθηση με τη φιλοσοφία, τον εσωτερικό μυστικισμό με την αρμονία του λυρισμού και το συμβολισμό. Η ποιήτρια συμπάσχει και συμπορεύεται με

«χρόνος» - WIECZNY CZAS»

ΤΗΣ ΛΕΤΑΣ
ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ

Ποήωνική έκδοση (σελ. 52), Πόζναν 1998, Εκδόσεις: «Ενωση Ποήωνών
Λογοτεχνών». Μετάφραση από τα Εήληνικά στα Ποήωνικά του καθηγητή της
Συγκριτικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου του Πόζναν, κ. Νίκου Χατζηνικοήου

το χρόνο. Νοσταλγεί την επιστροφή της μνήμης, χάρεται το τραγούδι της ζωής και το νέκταρ του έρωτα. Εισχωρεί στη μνήμη με θυμάματα, με το βάλαμο του ήλιου απαλύνει τον πόνο της μοναξιάς. Για την επιβεβαίωση της ανθρώπινης ψυχικής καλοσύνης και αξιοπρέπειας πραγματοποιεί έναν κόσμο πληρότητας με τρόπο πλαστικό, μουσικό και εικαστικό».

Το βιβλίο «ΑΙΔΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ - WIECZNY CZAS» παρουσιάστηκε στο 21ο Διεθνές Ποιητικό Φεστιβάλ στην πόλη Πόζναν, όπου διαβάστηκαν ποιήματα που περιείχε, πρώτα στην ελληνική γλώσσα από την ίδια τη Λέτα Κουτσοχέρα, που παρευρίσκετο στο Συμπόσιο και στην πολωνική γλώσσα από τον κ. Ν. Χατζηνικολάου, αλλά και από Πολωνούς σπουδαστές.

Τα σχέδια και το εξώφυλλο του βιβλίου φιλοτέχνησε ο καθηγητής της Σχολής Καλών Τεχνών του Πόζναν, γλύπτης JOZEF PETRUK, ενώ κάποια αντίτυπα βγήκαν και σε καλλιτεχνική βιβλιοδεσία.

LETA KUTSOCHERA

WIECZNY CZAS

Προοίμιον

Μη με ρωτάς
πότε γεννήθηκα
ή πόσων χρονών είμαι.
Εζησα μέρες πολλές
που είχαν χιλιάδες ώρες.
Ωρες βαθύτατες έζησα
που είχαν χιλιάδες μέρες.
Η αγάπη,
δε μετριέται η αγάπη.
Η αναμονή,
δε μετριέται η αναμονή.
Εκατομμυρίων χρονών
εγώ μπορεί να είμαι.
Γ' αυτό μη σταθμίζεις το χρόνο
με μαθηματικές πράξεις,
ρυτίδες
και ημερομηνίες.
(ΑΠΟ ΤΟΝ «ΑΙΔΙΟ ΧΡΟΝΟ»)

ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «ΑΙΔΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ»
ΣΤΑ ΠΟΛΩΝΙΚΑ

Μόλις λάβαμε την ωραία ποιητική συλλογή «**Ωδή στο σεληνόφως**» του **Γιάννη Γ. Κασσιμάτη**, μια επιμελημένη έκδοση των εκδόσεων Μαυρίδη. Σας παραθέτουμε δυο ποιήματα για να μοιραστούμε τη χαρά μαζί σας. Ο ποιητής είναι γνωστός στους Ελευσίνιους αναγνώστες από παλαιότερη παρουσίαση του ποιήματος «**Ελευσίνιες τελετές**», το οποίο περιλαμβάνεται στην παρούσα συλλογή.

Ο ποιητής, που γεννήθηκε στα Κύθηρα και ζει στην Αθήνα, υπήρξε ανώτατος υπάλληλος του

Γιάννης Κασσιμάτης

Επιμέλεια:
Γιάννης Καλομενίδης

Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (στον κλάδο Διοικητικού Προσωπικού)

και στη διάρκεια της σταδιοδρομίας του διετέλεσε Προϊστάμενος διαφόρων Υπηρεσιών και Τηλεπικοινωνιακών Κέντρων του Οργανισμού αυτού.

Έχει δημοσιεύσει κατά καιρούς πολλά κείμενα ιστορικού, λογοτεχνικού και τηλεπικοινωνιακού περιεχομένου στα έντυπα του ΟΤΕ, καθώς και σε λογοτεχνικά περιοδικά και επαρχιακές εφημερίδες. Μέχρι σήμερα έχει κυκλοφορήσει δύο μελέτες γλωσσικού περιεχομένου και τέσσερις ποιητικές συλλογές.

Είναι μέλος του **Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός**, της **Ελληνικής Γλωσσικής Εταιρείας**, της **Εταιρείας Αριστοτελικών Μελετών** και της **Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών**.

Ποιήματά του έχουν συμπεριληφθεί σε πολλές Ανθολογίες και έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, τα ιταλικά και τα γαλλικά (Βέλγιο). Επίσης είναι τακτικός συνεργάτης αξιολόγων λογοτεχνικών περιοδικών.

Έργα:

- 1990: «**Πορφυρές ανταύγειες**» Ποίηση
- 1993: «**Κατάλοιπα Βενετικών γλωσσικών στοιχείων στα Κύθηρα**» Μελέτη, Εκδ. Ατλαντίς
- 1995: «**Επιβίβαση για τα Κύθηρα**» Ποίηση, εκδ. Μοριάς
- 1996: «**Η επίδραση της Βενετσιάνικης γλώσσας στα Επάνησα**» Μελέτη, εκδ. Φαίδρος
- 1997: «**Εαρινές μπαλάντες**» Ποίηση, εκδ. Ιωλκός
- 1999: «**Ωδή στο σεληνόφως**» Ποίηση, εκδ. Μαυρίδης

ΜΝΗΜΗ ΑΝΘΙΝΗ

*Σκέψεις ανεργάτιστες
φύομενες στα ρήγματα του νου
όπως υδρόχαρα φυτά,
θάλλουν μ' επίμονο άρωμα
αντίκρυ στο πεπρωμένο μου.
Για ν' ανθίσει η μνήμη
και να ταξιδέψει με τα φτερά απλωμένα,
έχοντας αρχιμήδειο σημείο αναφοράς αμετάθετο,
χρειάζεται ν' αγαπήσεις το φως.
Και το αποτύπωμα της φωνής της,
να 'ναι απαλλαγμένο από αστέρια δάκρυα
και ιδεαλιστικά νεφελώματα
αμφίβολης στίλβης.
Εσύ, το μόνο που οφείλεις να διαφυλάτεις
στον ήσκιο ενός ήσκιου
ως ιερό κειμήλιο,
είναι όλων των ιάσμων τα μύρα
που την ευωδία στην ψυχή σου έφεραν.
Αγάλονται οι ψυχές,
όταν αισθάνονται να καίει
το καντήλι της μνήμης,
πλάι στον αγγέλον τ' απαλό προσκεφάλι.*

Σ' ΑΥΤΟ ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ

*Ζωγραφίζω μνηίσκους
πάνω στα λευκά μάρμαρα
πριν τα αμαυρώσει ο χρόνος
και διακοσμή τη μεγαλειότητα των αιώνων
με τα ρουμπίνια του αίματός μου
και το χάδι του πικρού ήλιου.
Δεν λησμονώ όμως ποτέ
πως η γνώση, η εργασία και ο έρωτας,
είναι οι μόνες αληθινές πηγές της ζωής.
Είναι το τραγούδι του αγέρα
που ηχεί τις ανάλαφρες νύχτες
στην όαση της SANTA MONIKA
κι η νοσταλγία των λουλουδιών
που η αιιδός εξυμνεί
κάτω από μια στέγη φωτεινότερων ουρανών.
Όσο κι αν χάσουμε
το μέτρο του λογισμού, το μέτρο των αισθημάτων
και γίναμε χιτώνων και χλαμύδων
ρυπαρά αποκόμματα,
καμιά γνώση, καμιά εργασία, κανένας έρωτας,
δεν έχει τη δύναμη
να με κάνει ν' αρνηθώ το όνομα του Δημιουργού.
Σ' ένα τοπίο αγέλαστο και παγερό,
όταν η φωνή του έλλογου
αποκτά πρόσωπο,
μας χαρίζει τους ωραίους καρπούς της.
Ανάμεσα στα ερείπια της εϋθραυστης ύλης του κόσμου,
ας είμαστε αληθινοί
μέσα στο χώρο και στο χρόνο,
για ν' αποφύγουμε το άλογο και την εκμηδένιση.
Σ' αυτό πιστέψαμε,
«... τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι».*

Αντώνης Θ. Ψαρράς

Επιμέλεια:
Γιάννης Καλομενίδης

Ο Αντώνης Θ. Ψαρράς γεννήθηκε στη Βαρβάσαινα του Νομού Ηλείας το 1920 και κατοικεί στην Τερψιθέα Γλυφάδας.

Είναι απόστρατος αξιωματικός. Τακτικό μέλος της Πα-
νελληνίας Ενωσης Λογοτεχνών.

Έχει εκδόσει τις ποιητικές συλλογές:

1986 Γκρίζοι καιροί

1988 Ο κόσμος του χάους

1989 Ταξιδιώτης της ζωής

1989 Ωριμες σκέψεις

1990 Σπίθες από τη στάχτη

1991 Ερωτικοί παλμοί

1992 Ερωτικοί πειρασμοί

1995 Ανταύγειες στα ηλιοβασιλέματα

1995 Βαρβάσαινα, Λαογράφημα

Του έχουν απονεμηθεί τριάντα τιμητικές διακρίσεις (βρα-
βεία, έπαινοι κ.λπ.) σε Πανελληνίους διαγωνισμούς. Μετα-
ξύ αυτών ένα τιμητικό δίπλωμα κι ένας έπαινος απ' το
Πνευματικό Πρακτορείο ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ.

Ποιήματα και άρθρα του δημοσιεύονται στον αθηναϊκό
και επαρχιακό τύπο καθώς και στο Εξωτερικό, μερικά έ-
χουν συμπεριληφθεί στις κάτωθι ανθολογίες: Πελοποννη-
σιακή, Πανελληνίας Ενωσης Λογοτεχνών, Καφενείου Ιδε-
ών Σαλαμίνας, Φιλολογικού Πολύπτυχου, Παγκοσμίου
Συνεργασίας, Ηλειακής και στην υπό εκτύπωση Χάρη Πά-
τσι.

Παραθέτουμε ένα τελευταίο του ποίημα για την Ελευσίνα
που μας έστειλε ο εκλεκτός φίλος.

Τιμή και δόξα στην Ελευσίνα

*Στη μακραίωνα του Ελληνικού γένους πορεία
η Ελευσίνα μας έγραψε χρυσή Ιστορία.
Η Ελευσίνα το πάλοι εδόξασε την Πατρίδα.
Της αξίζει του θριάμβου η μεγάλη αφίδα.*

*Ιερές - σεμνές τελετές για τη Θεά Δήμητρα.
Τα δάκρυστά της αστείρευτα και αναρίθμητα.
Για τη Δήμητρα ήταν η πιο χαρούμενη μέρα,
όταν στην Περσεφόνη έγινε η πιο γλυκειά μητέρα.*

*Ήταν γεμάτη στοργή και πολύ ευτυχομένη.
Ενωθε τη ζωή της πιο πολύ να ομορφαίνει.
Τη θήλαζε με τα τρυφερά της τα στήθια.
Τη ναούριζε γλυκά, της έλεγε παραμύθια.*

*Την κοίμιζε μέσα στη θεϊκή αγκαλιά της,
μαζί με τα τρυφερά χάρδια της και τα φιλιά της.
Στην αγκαλιά της πρωτοείδε η Περσεφόνη τον ήλιο
και εθαύμασε της φύσης το λαμπρό βασίλειο.*

*Μιλούσαν τα λουλούδια. Τα πουλιά γλυκοκελαηδούσαν.
Ολα γύρω της ήταν όμορφα, την χαροποιούσαν.
Μεγάλωσε με το πλήρωμα του χρόνου και μια μέρα
την έχασε από κοντά της η στοργική Μητέρα.*

*Ανηρέπαι από τον Πλούτωνα για τ' άδυστα του Αδη
η γλυκειά της κόρη, για το βασίλειο του στο σκοτάδι.
Οργισμένη γι' αυτή τη φοβερή κι άδικη αρπαγή
κατηράσθη να μην αναδίδει καρπούς πια η γη.*

*Απαιτεί την επιστροφή της λατρευτής της εν τάχει.
Η φιλόξενη Ελευσίνα πολλές δόξες να 'χει.
Ελευσίνα μουστήρια στο Θριάσιον πεδίο.
Προηγείται ο Ιεροφάντης και το Ιερατείο.*

*Ιέριες τιμούσαν τη θεά Ελευσιτιάδα
Λυγερόκορμες κρατούσαν ψηλά αναμμένη δάδα.
Νέοι ενδεδυμένοι με την μέλαινα χλαμύδα,
μ' ανηρημένο το δόρυ και στρογγύλην ασπίδα.*

*Επί της κεφαλής των στέφανος από κλάδο μυρσίνης.
Για τη Δήμητρα και Περσεφόνη σύμβολο ευγνωμοσύνης.
Ελευσίνα το πάλοι απόρθητο φρούριο των Αθηνών.
Τόπος λατρείας των απανταχού προηγμένων Εθνών.*

Όπως της το ζητούσες

*Πέφτει καθαρωντυμένη η βροχή
στο σύδαμμο αχνοφέγγει
η ανάσα σου
μνήμες θυματού
εικονοστάσι Πόλης.*

*Κοριτσάκι ασπροφορεμένο εγώ
χέρια με την πάνινη κούκλα
χείλη με απομεινάρια ζυμωτού ψωμιού
γεύση σπιτικιάς μαρμελάδας.*

*Το παιδί κοιμάται. Σιωπή.
Ζεσταίνει τα όνειρα η μαμά.*

*Το σπίτι με τον κήπο
με πέτρα περήφανη
στη βεράντα χαμογελάει ο ουρανός
σε κόχες χτίζουν φωλιές τα χελιδόνια
τοίχους καλημερίζει η Ανοιξη
παράδυρα γνέφουν οι Ηλιοι.*

*Γιαγιάκα
θα σχεδιάσω την μορφή σου
με λέξεις κυριακάτικες
φως έχει η πλεξούδα σου
θάλασσα η ματιά σου
το δέρμα ασπροκόκκινο
σαν την αυγούλα που γλυκά ξυπνά,
λεύκα η κορμοστασιά σου.*

*Τώρα η Παναγία
σε καλοξημερώνει δίπλα της
όπως της το ζητούσες.*

ΜΙΝΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Σχετικά με το βιβλίο οι άνθρωποι χωρίζονται στους «αναγνώστες» και στους «μη αναγνώστες». Σ' αυτούς τους τελευταίους περιλαμβάνονται, εκτός από τους αναλφάβητους και εκείνοι ή εκείνες που η αναγνωστική τους όρεξη εξαντλείται κυρίως στις συνταγές μαγειρικής, στις οδηγίες χρήσης μιας συσκευής ή στους τίτλους των αθλητικών εφημερίδων, μπροστά από τα περίπτερα. Βέβαια οι επιδόσεις των «αναγνωστών» μπορεί να περιορίζονται σε ένα ή μερικά βιβλία το χρόνο, συνήθως δανεισμένα, σπάνια αγορασμένα (ρομάντζα, μυθιστορήματα του συρμού) ή να απλώνονται σε μεγάλη γκάμα, αγορασμένων κυρίως, βιβλίων. Αυτή, η τελευταία, είναι η δυναμική μερίδα των αναγνωστών που παρακολουθούν και στηρίζουν τη λογοτεχνική κίνηση και εξέλιξη.

Αλλά ποτέ δεν είναι αργά. Όλες οι κατηγορίες μπορούν να περιέλθουν στους δυναμικούς αναγνώστες. Βέβαια σχεδόν κανείς, δεν διαβάζει πια με τον τρόπο που διάβαζαν άλλοτε: κάτω από τη σκιά των δέντρων, ξαπλω-

μένος στην αιώρα της εξοχής, δίπλα στο τζάκι του χειμώνα, κάτω από το κλωμό κερί του δωματίου του. Υπάρχει όμως τόπος και τρόπος για τους φανατικούς ή για εκείνους που είναι έτοιμοι ν' ακούσουν μια καλή γνώμη για να αναζητήσουν κάποιο ενδιαφέρον βιβλίο.

Μέσα στον βαρύ εκδοτικό καταιγισμό, αν εξαιρέσουμε τα γνώριμα ονόματα της ελληνικής λογοτεχνίας που πολύ συχνά μνημονεύονται αλλιώς σπανίως διαβάζονται, παλιά αλλά όχι παρελθόντα (Βυζηνός, Παπαδιαμάντης...) αλλά και μερικά νεώτερα (Χατζής, Χειμωνάς...) υπάρχουν αρκετά βιβλία της παγκόσμιας λογοτεχνίας που δεν έχουν προσεχτεί όσο πρέπει από τους νεώτερους. Ειδικά για τον Σταντάη (ψευδώνυμο με το οποίο έγινε και έμεινε γνωστός ο Henri Beyle, 1783-1842) υπάρχουν μια αρκετά μεγάλη παρανόηση, ένα είδος αθέλητης άγνοιας της μεγάλης αξίας του σε σχέση με άλλους μεγάλους συγγραφείς που έζησαν στον καιρό του ή ακολούθησαν. Οι ήρωες του Σταντάη άδειοι από ψυχολογικές κατηγοριοποιήσεις και συνειδησιακά ανυποψίαστοι μοιάζουν πολύ σύγχρονοι, γι' αυτό τα έργα του αρέσουν σ' αυτούς που επιζητούν έναν μοντέρνο τρόπο αφήγησης, σήμερα που οι κοινωνίες ξεπερνούν την συνειδησιακή κρίση των μέσων του αιώνα μετά την καταναλωτική έκρηξη και τον άναρχο εγωτισμό που επιπλήδουν πάνω στα ναυαγισμένα ιδανικά.

Λίγο πριν το μυθιστόρημα ξεφύγει από την περιοχή του μύθου (ιστορίες επωνύμων) και εισέλθει στον ιδιωτικό χώρο (ιστορίες συνηθισμένων ανθρώπων) ο Σταντάη φαίνεται να οριοθετεί αυτή την αλληλαγή στο

μέτρο που οι επώνυμοι στις ιστορίες του σπάνια αναφέρονται ρητά, συνήθως εννοούνται. Ιδιαίτερα στα «Ιταλικά Χρονικά», που είναι ιστορίες στις οποίες σκιαγραφείται η Ιταλία των κληιστών παλατιών, των μοναστηριών, των φυλακών, η Ιταλία της μοναξιάς και του εγκληισμού, οι ήρωες αντιστοιχούν σε πρόσωπα που αν και μόνο στην μειοψηφία τους υπήρξαν ιστορικά επώνυμα υπήρξαν όλα υπαρκτά και οι περιπέτειές τους διαβόητες. Τις ιστορίες αυτών των προσώπων ο Σταντάη μετέγραψε από παλιά ιταλικά χειρόγραφα, παράφορες διηγήσεις αληθινών περιπετειών που είχαν δραματιστεί στην Ιταλία της Αναγέννησης.

Ο Σταντάη, έζησε μια πολυτάραχη ζωή, από τη γενέτειρα του Γκρενόμπλ στο Παρίσι, στη δεύτερη εκστρατεία του Ναπολέοντα στην Ιταλία, στο Παρίσι πάλι, στην Αγγλία, στην Ιταλία. Στρατιωτικός, διπλωμάτης, κριτικός, μυθιστοριογράφος, γνώρισε από κοντά την εποχή του σ' όλη της

την πνευματική και πολιτική περιπλοκή και συνέγραψε πολλά και ποικίλα έργα (τα Απαντα του καλύπτουν 79 τόμους), βιογραφίες, κριτικές για την τέχνη και τη λογοτεχνία, διηγήμα-

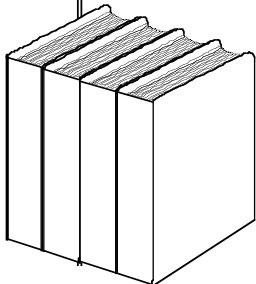
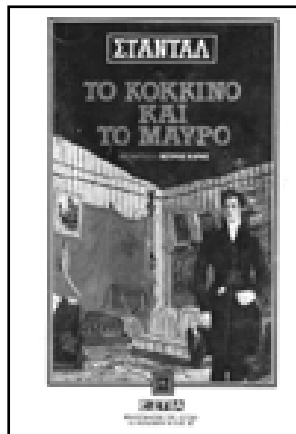
τα, μυθιστορήματα, αυτοβιογραφικά κείμενα, ανάμεσα στα οποία ξεχωρίζουν τα δύο αριστουργήματά του: Το μοναστήρι της Πάρμας (1839) και το Κόκκινο και το μαύρο (1830).

Στο τελευταίο αυτό μυθιστόρημα: Ο ήρωας, γιός ξηλοουργού, άνθρωπος ευαίσθητος όσο και φιλόδοξος, απεχθάνεται (όπως και ο συγγραφέας) τη Γαλλική, επαρχία και αναζητά την τύχη του στην υψηλή κοινωνία του Παρισιού, για να καταλήξει, στο τέλος, στη λαιμητόμο. Θα μπορούσε ίσως να είχε μεγαλοουργήσει στα στρατεύματα του Ναπολέοντα (το κόκκινο), θρεμμένος καθώς ήταν με τα ιδανικά της δημοκρατίας. Σε μίαν εποχή, ωστόσο, που μόνον η Εκκλησία (το μαύρο) παρέχει σ' ένα φτωχό

και ταπεινής καταγωγής νέο τις δυνατότητες για κοινωνική αναρρίχηση, δεν διστάζει να μετέλθει κάθε μέσο, ακόμη και τον έρωτα, για να πετύχει. Μέσα από την ιστορία αυτή, που συμπυκνώνει σε ένα πρόσωπο όλες τις αντιφάσεις της εποχής, το πραγματικό πάθος με την υποκρισία, το υπερήφανο ήθος του επαναστάτη με την ευελιξία του τυχοδιώκτη, ο Σταντάη σκηνοθετεί τη γαλλική κοινωνία εκείνης της εποχής. Η ιστορία αυτού του νεαρού Γάλλου επαρχιώτη δασκάλου των Ιταλικών στα χρόνια της Παθινόρθωσης (1814-1830) και η μαρτυρική της επωδός, μέσα από τον έρωτά του για δύο διαφορετικής ηλικίας και καταγωγής γυναίκες, είναι το πρόσημο για να δοθεί η εικόνα της Γαλλικής κοινωνικής στασίας σε μια εποχή μεταβατική αλλά ουσιαστική για την εξέλιξη τόσο της Γαλλίας όσο και της Ευρώπης.

Τα δύο αυτά βιβλία του Σταντάη κυκλοφορούν από τις εκδόσεις «Εξάντας» (το κόκκινο και το μαύρο, μετάφραση του Γ. Σπανού) από τις εκδόσεις «Εστία» (το ίδιο βιβλίο σε μετάφραση Π. Χάρη) και από τις εκδόσεις «Ερατώ» (τα «Ιταλικά Χρονικά»). Ο δυναμικός αναγνώστης μπορεί, αν ψάξει, να βρει ακόμη «Το μοναστήρι της Πάρμας» (εκδόσεις «Εξάντας») αλλά σίγουρα δεν θα βρει τις «Εξομολογήσεις Εγωτισμού» σε μετάφραση Τίτου Πατρίκιου που έχει από χρόνια εξαντληθεί (δυστυχώς)!!!

STENDHAL

Αναγνώσεις

Ο Απόστολος Λυμπερίδης γεννήθηκε στις Καστανιές Ορεστιάδας το 1954 και είναι μόνιμος κάτοικος Χαϊδαρίου από το 1965. Σπούδασε ηλεκτρονικός και στα πρώτα χρόνια της Ελεύθερης Ραδιοφωνίας εργάστηκε ως ηχολήπτης στο «Δίαυλο 10», μέχρι την τελευταία ημέρα της λειτουργίας του. Εκτοτε, μετατέθηκε και εργάζεται μέχρι σήμερα στις Τεχνικές Υπηρεσίες του Δήμου Περιστερίου.

Οι πνευματικές του αναζητήσεις τον οδήγησαν στη μελέτη πολύ διαφορετικών, μεταξύ τους, θεμάτων, από τη θρησκεία και τη φιλοσοφία μέχρι την αστρονομία και την κβαντομηχανική.

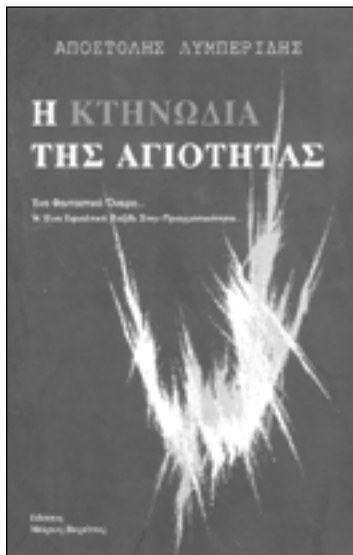
Το βιβλίο αυτό είναι το απαύγασμα ακριβώς αυτών των μελετών, αφού θρησκεία, φιλοσοφία και κβαντομηχανική περιπλέκονται σε μια φανταστική ιστορία, με αρκετή ηθική και δράση, στιγματίζοντας τους περασμένους και σκοτεινούς αιώνες μας, όπου η ανοησία και η δεισιδαιμονία, δυστυχώς, ήταν τρόπος ζωής.

Η «Κτηνωδία της Αγιότητας» έχει βαθιές ρίζες που φτάνουν σ' εκείνες τις σκοτεινές ιστορικές στιγμές της τελευταίας χιλιετίας, που σκόπιμα απέκρυψε και συνεχίζει να αποκρύπτει το κατεστημένο, προκειμένου να συνεχίζει να μας καταδυναστεύει.

Όταν γιγαντώνεται η εξουσία και θεοποιείται το κράτος, η καταπίεση, η δυστυχία και η εκμηδένιση του ανθρώπου βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Ο αναγνώστης του βιβλίου αυτού χρειάζεται να οπλιστεί με γερά νεύρα, ώστε να αντιμετωπίσει τις πραγματικά σκληρές εικόνες που ξεθάβονται μέσα από το πολυτάραχο παρελθόν μας.

Επίσης, πρέπει να προετοιμαστεί στην πρόκληση των νέων ιδεών που αναστέλλουν από το μέλλον και

Η κτηνωδία της αγιότητας

Του Απόστολη Λυμπερίδη

συγκρούονται ολομέτωπα με το παλιό, τη συντήρηση και τις μouxλιασμένες ιδέες που εξυπηρετούσαν πάντα τους λίγους.

Είναι μια θλιβερή ιστορία των δύο τελευταίων χιλιετιών.

Για το ταξίδι αυτό στο παρελθόν, χρήσιμη θα μας είναι η μηχανή του χρόνου... Με πρόφαση το ταξίδι του χρόνου θα φωτιστούν οι σκοτεινές στιγμές του μεσαίωνα, ανακαλύπτοντας όλη εκείνη την κτηνωδία της ανθρώπινης ψυχής, που με πρόσημα τη σωτηρία της, καταδυναστεύσαν τον άνθρωπο, συσκοτίζοντας τη ζωή του με δουλική υποταγή. Αθυσόδεσαν τη σκέψη του με αθυσίδες πίστης, κατακαίγοντας εκείνους που τόλημσαν να σκορπίσουν τη μυστικιστική ομίχλη, που εμπόδιζε τον άνθρωπο να γνωρίσει το Ωραίο και το Αληθινό.

Η μηχανή του χρόνου, λοιπόν, είναι μία σκόπιμη πρόφαση, προκειμένου να προσεγγιστεί η σκοτεινή εκείνη εποχή. Φυσικά και η «αναγεννησιακή» από το μαύρο μεσαίωνα, εκείνη εποχή, σκόπιμα επιλέχθηκε, ώστε συγκρινόμενη με τη δύση του 20ού αιώνα, να δείξει ότι δυστυχώς οι σκοτεινοί γύροι του μυαλού μας παραμένουν μυστικοπαθείς και σκοτεινοί, βίαιοι και απάνθρωποι όπως τότε...

Δυστυχώς, ο άνθρωπος ζει ακόμα το σκοτάδι που προ-

γείται της αυγής.

Η αυγή, όμως, δεν θα αργήσει να φανεί.

Ετσι δένεται το παρελθόν και το μέλλον. Εμείς στεκόμαστε κάπου εκεί στη μέση, σαν το θεό Ιανό, που με πόνο βιώνουμε το παρελθόν και με αισιοδοξία περιμένουμε το μέλλον της ζωής!

Κεντρική διάθεση:

- Μάριος Βερέττας, Σουλτάνη 5, Αθήνα
Τηλ.: 33.05.139
- Στο Χαϊδάρη: Βιβλιοπωλείο Μ. Μεταξά Συντ.
Φαβιέρου 93
Τηλ.: 58.13.629
- Από τον ίδιο

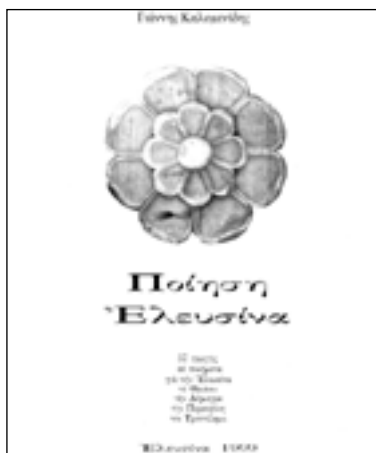
Βιβλιοπαρουσίαση

Εκδοτικό γεγονός μεγάλης σπουδαιότητας είναι η εμφάνιση του βιβλίου «Ποίηση - Ελευσίνα» του **Γιάννη Καλομενίδη**. Για πρώτη φορά έρχονται στο φως συγκεκριμένα σ' έναν τόμο, 87 ποιήματα 57 ποιητών, Ελλήνων και ξέ-

νων, που ν' αναφέρονται σε μια πόλη, και μάλιστα τόσο σημαντική, όπως η Ελευσίνα.

Μέσα σ' ένα εντυπωσιακό 233 σελίδων βιβλίο παρουσιάζεται η προσπάθεια τόσων διαφορετικών ανθρώπων. Συγκινούν ιδιαίτερα για την αγάπη τους προς τη γενέτειρα του Αισχύλου: 1) Οι ποιητές και η προσωπι-

«Ποίηση - Ελευσίνα»

κή τους συμβολή στο χώρο των γραμμάτων, 2) οι χορηγοί του βιβλίου, που είχαν το σωστό κριτήριο να προωθήσουν ένα έργο μνημειώδες, 3) οι άνθρω-

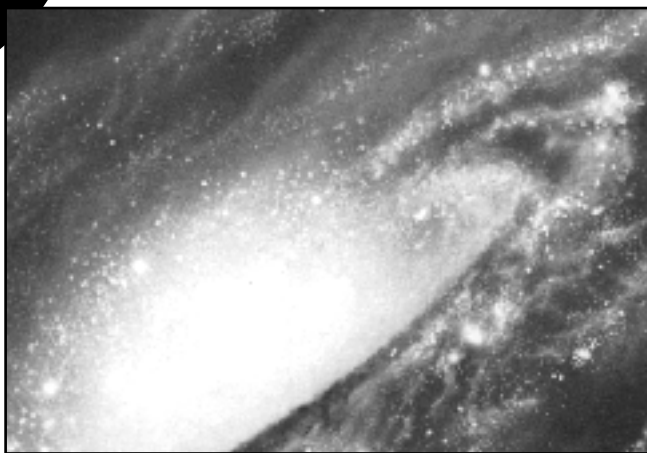
ποι που επί χρόνια συνέλεξαν και επεξεργάστηκαν τούτο το σπάνιο υλικό.

Σχετικά με τους τελευταίους, θα είχαμε να πούμε πως η πόλη μας και οι άνθρωποι που πιστεύουν στην αξία και την οικουμενικότητά της νιώθουμε ευγνωμοσύνη προς την οικογένεια Καλομενίδη, που μας υπηρετεί ακατάπαυστα και αφιλοκερδώς.

Τους αναγνωρίζουμε τις θυσίες και νομίζουμε πως ο δήμος δεν πρέπει να αφήσει «ανεκμετάλλητες» τέτοιες πηροισιοπάροχες δωρεές.

Ανεξήγητα Φαινόμενα

Του Αποστόλη
Λυμπερίδη

τούτη εδώ την σερίδα. Θα είναι σαν ένα ταξίδι στη χώρα των θαυμάτων, αλλιά ένα ταξίδι, όπου θα είμαστε υποχρεωμένοι να βαδίζουμε σε τεντωμένο σχοινί, γιατί βγάζοντας απ' την μία τα ματογυάλια της άγνοιας και φερόντας απ' την άλλη τα γυαλιά του "επιστήμονα", είναι πολύ εύκολο να γείρουμε απ' την μεριά που παραμερίζεται η μετα-μηχανιστική επιστήμη του εικοστού

Εδώ και χιλιάδες χρόνια ο άνθρωπος έδινε υπερφυσική ερμηνεία σε κάθε φαινόμενο της φύσης, όταν οι γνώσεις του δεν του επέτρεπαν να το εξηγήσει διαφορετικά· ενώ έχει την τάση να δίνει μία εξήγηση για όλα τα πράγματα. Το κακό με την τάση του αυτή είναι ότι δίνει εξηγήσεις ακόμα κι όταν δεν έχει τις γνώσεις!

Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο, απ' τις πρώτες του στιγμές, ο άνθρωπος, θεοποίησε κάθε τι το άγνωστο. Επίσης, αυτός είναι και ο λόγος που απ' τα πρώτα του

σχετικότητας στην κβαντομηχανική κι απ' την κβαντομηχανική στην επιστήμη του Χάους και έγκειται η ενοποίηση των τεσσάρων θεμελιωδών δυνάμεων της φύσης, που θ' αλλιάξει τελείως την εικόνα του κόσμου που ξέρουμε.

Κι όμως σ' αυτήν την συνταρακτική εποχή, που μέρα με τη μέρα, νέες θεωρίες γεννιούνται κι ο κόσμος συνεχώς αλλιάζει, ορισμένοι επιμένουν να είναι κολλημένοι σαν θαλασσινές πεταλίδες στο βράχο της υπερφυσικής τους άγνοιας! Μιας άγνοιας που παραμορφώνει την αντίληψή τους για τον κόσμο και στοχεύει στην αλληλοτρίωση του πνεύματος. Ενός πνεύματος που πιστεύει ακόμα,

Το Γνωστό μας άγνωστο

βήματα στη φιλοσοφία ήταν η θεοποίηση για κάθε τι που σκέφτονταν. Πανάρχαια κείμενα της ανατολής, συνηγορούν αυτό ακριβώς· όπως είναι οι πανάρχαιες Βέδες (Vedas: παράγεται απ' την ρίζα vid και σημαίνει γνώση, την γνώση του Θεού).

Ευτυχώς όμως, ο νόμος των αντιθέτων προέβλεψε και μια αντίθετη τάση, που δεν περιορίζει τις δυνατότητες της ανθρώπινης γνώσης, δεν αποηλιώνει τον άνθρωπο, καταδικάζοντας τον στην παθητικότητα του και κάνοντάς τον έρμαιο της αφέλειας του αγνωστικισμού του, σε κάθε τι μυστικιστικό και υπερφυσικό. Είναι η τάση που έχει για έρευνα. Έρευνα που εκδηλώθηκε με την περιέργεια κι αυτή η περιέργεια τυχαία ίσως, αναπτύχθηκε με την προσπάθεια κατασκευής εργαλείων για την επιβίωση του homo habilis. Ναι, αυτή είναι η αλυσίδα: απ' την κατασκευή εργαλείων του επιτήδειου Ανθρώπου, στην επιτήδεια ανακάλυψη της διάσπασης του ατόμου! Τα ήθημα της επιστήμης με τον χρόνο γίνονται υψηλότερα και μάλιστα με γεωμετρική πρόοδο πια. Απ' τον homo habilis στον Ηράκλειτο. Απ' τον Ηράκλειτο στον Νεύτωνα κι απ' τον Νεύτωνα στον Αϊνστάιν. Απ' την θεωρία της

σε θεούς και δαίμονες αιώνιες ανταμοιβές σε παραδεισένιους κόσμους και κοχλάζουσες κοηάσεις! Ενός πνεύματος που πιστεύει ακόμα, ότι όλα είναι γραμμένα στον ουρανό και στο φλιτζάνι του καφέ που πίνεις!

Κάπως έτσι σκιαγραφείται η εξέλιξη του πνεύματος μέσα στο διάβα της ιστορίας της. Η αναγέννηση του πνεύματος και η αθηματώδης ανάπτυξη των επιστημών, δεν μας επιτρέπει, ήλιο πια, να φοράμε τα ματογυάλια της πνευματικής μας αφέλειας, που εξυπνέτησαν μόνο σκοτεινές και πρωτόγονες εποχές. Ας παραμερίσουμε, λοιπόν, τα ματογυάλια κι ας αντιμετωπίσουμε κατάματα, φαινόμενα και παραξενιές της φύσης, που τόσο είχαν διαστρεβλωθεί με την άγνοια και τον παράλογο αποκρυφισμό του κιθού.

Στοιχειωμένα σπία, εξορκισμοί, αστρικές αστραπές, αυτόματες σωματικές καύσεις ανθρώπων, πυροβασία, αστρολογία, ιπτάμενοι δίσκοι και ταξίδια στο χρόνο, είναι λίγα απ' τον τεράστιο κατάλογο των παράξενων φαινομένων που ερευνά η παραψυχολογία και η μοντέρνα φυσική στις μέρες μας και που θα επιχειρήσουμε να σας κάνουμε γνωστά από

αιώνα και να πέσουμε στον μηχανιστικό υλισμό του δέκατου όγδοου και της σείρας πια καρτεσιανής λογικής! Απομυθοποίηση λοιπόν και για τους θιασώτες της παραψυχολογίας που εγκαταλείποντας το πεδίο της επιστήμης, γίνονται θεία των πιο παράλογων δεισιδαιμονιών!

Αλλιά υπάρχει και μια τρίτη κατηγορία πίστης... αυτής που δεν πιστεύει τίποτα, δεν ενδιαφέρεται γιατί πιστεύει ότι όλα είναι ψέματα! Θαύματα δεν γίνονται στις μέρες μας πια, ήνε, ενώ φαινόμενα σαν εκείνα των δαιμονισμένων και των θυκανθρώπων, των τελετών και των στοιχειωμένων σπιτιών, δεν διαδραματίζονται εδώ... κι αν θέλουμε τα πιστεύουμε. Λάθος! Μπορεί θαύματα να μη γίνονται τόσο συχνά, αλλιά, όταν το τίνγμα των φτερών μιας πεταλούδας στο Πεκίνο, επηρεάζει τον καιρό της Νέας Υόρκης, μην είστε τόσο σίγουροι ότι αυτό θα ήηφθεί σαν θαύμα, απ' το παπά της ενορίας σας, γιατί αυτό δεν εξυπηρετεί καμιά εκκλησία, αλλιά μοναχά την «αναδυόμενη επιστήμη της ολότητας» σαν ένας γενικός αφορισμός της θεωρίας του Χάους!

Παρ' όλη αυτά, θαύματα, εξορκισμοί και τελετές μαύρης μαγείας γίνονται και μέσα στην ίδια την Αθήνα, ενώ στοιχειωμένα σπία, μυστήριες στοές, σπήλαια που επικοινωνούν και αυτοκίνητα που τσουλιάνε... στην ανηφόρα, ίσως να είναι τόσο κοντά σας, όσο κοντά σας είναι το Super Market της γειτονιάς σας! Κι όμως, τίποτα το υπερφυσικό σ' όλα αυτά δεν συμβαίνει. Ο τρόπος που τα αντιμετωπίζουμε μόνο είναι υπερφυσικός!

Τέλος, όπως η μυστική εταιρεία των Διονυσιακών Τεχνιτών συμμετείχε στη δημιουργία του κλασικού ελληνικού πολιτισμού και αναζητούσε την Αλήθεια, έτσι κι εμείς σαν απόγονοι του θεού της έκστασης, Διόνυσου, ας εκστασιαστούμε γευόμενοι το κρασί των σύγχρονων μυστηρίων του Αγνώστου! Στο κάτω-κάτω στην πορεία μας για τα Εθουσία μυστήρια θα περάσουμε απ' την Ιερά Οδό σαν σύγχρονοι κάτοικοι της Δυτικής Αθήνας!!!

**ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ
ΣΑΙΝΤ - ΕΞΥΠΕΡΥ**

*(Γεννήθηκε το 1900, χάθηκε με
το αεροπλάνο το 1944, αναγνω-
ρίστηκε από ένα δώρο στο χέρι
του το 1998)*

*Μέσα σε κείμενα παντός καιρού και πά-
σης ηλικίας, η γλώσσα τον συνόδευε
σαν όρκος. Η πτώση τους ήταν πάνω
στην πτήση, σ' ένα βουνό των Άνδεων.
Χρόνια μετά που βρέθηκαν, αναγνωρί-
στηκε από μια μεταλλική ταυτότητα
στον καρπό με τ' όνομα της γυναίκας
του, ενώ το άρωμα του χιονιού που τους
σκέπαζε είχε άλλη ποιότητα.*

*Ετσι και στην Κρήτη. Μια γριά γυναίκα
μπροστά σ' ένα μοναχό του Αγίου Ορους
«Να χαιρέσαι τον Σταυρό σου», του ευχή-
θηκε. Να χαιρέσαι ό,τι τον κρατά και τον
στηρίζει στους κόσμους του. Σαν ταυτό-
τητα.*

*Ανέξου με λοιπόν σε συλλογισμούς
μπορεί θρασείς μπορεί παράλογους
μπορεί ηυρωτικούς. Ο πρώτος: Εφόσον
όλα είναι φθαρτά και τ' άφθαρτα παρα-
μένουν αόρατα, με ποιο σημάδι θα μ' ε-
ντοπίζουν εδώ πως άρχισα, εδώ πως τέ-
λειωσα και πως από εδώ ξαναρχίζω; Και ο
δεύτερος: Ανάβοντας κάπου - κάπου τα
σπίρτα που αγόρασα από έναν πρώην
φυλακισμένο, τι ήες, θα έλαμπα; Ο,τι τώ-
ρα ποθεί την ελευθερία του μέσα μου και
πετά σαν τον άγγελο της Γαλλίας, μ' αυ-
τά τα σπίρτα τότε θα 'παιρνε λίγο από τ'
άλλο φως;*

**Του Μιχάλη
Λεβέντη**

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Οι Άγιοι Δέκα Μάρτυρες των Μεγά-
ρων εμφανίζονται και θαυμα-
τουργούν συνήθως ως καθαίρηδες.
Πλάσματα υπάκουα και δυνατά όπως
τ' άηλογα, μοιάζουν κατάλληλα για
την απόσταση των δύο κόσμων, οι
λάμπεις από τις οπλές τους οι τροχιο-
δεικτικές και οι κρότοι όπως βαρούν
στις πλάκες, στέλνουν στους έτοι-
μους κάθε φορά τα σωστά μηνύματα.

Μικρός είχα πίστη - δεν δίσταζα. Με-
τά τη λειτουργία λοιπόν, πολύ φυσικά,
τους ζήτησα μια μεγάλη βόλτα. Και,
θυμάμαι, ψύχασα. Τόσο ήμουν
βέβαιος για το θαύμα. Ετσι πέρασαν
κάποιες πηληγές. Αλλά όσο η επιθυμία
δεν σαρκωνόταν, άηλο τόσο την κα-
τασκεύαζα με ρήματα και συνδέ-
σμοις: πώς τ' άηλογα γίνονταν έντεκα
κι εγώ ήπνευα το κατάλευκο με τη
μαύρη βούλα (πότε την έβλεπα στο
αυτί, πότε στην κορυφή του κεφαλι-
ού, πότε σε κάποιο του γόνατο), πως
μ' έβαζαν στη μέση και προστατεύο-
μενο μου γνώριζαν τα πάνω από τους
πρόποδες της φαντασίας, πως σώζα-
με τους δίκαια ή άδικο βασανισμέ-
νους.

Μεγάλος που προσπαθώ να πιστέ-
ψω, τα ποδοβολητά έχουν γίνει συ-
χνό φαινόμενο: γεμάτα λάμπεις και
πεντακάθαρα, μόλις πέφτω σε λάθος ή
σαν ιππεύσω κάποια λέξη κατάλευκη με
βούλα στην κορφή. Μεγάλος έχω πλήρως
βεβαιωθεί για

τους Μάρτυρες των Μεγάρων: όπως ακούν τα
παιδιά και συντρέχουν τους πάσχοντες, έτσι ά-
κουσαν προσεκτικά κι εμένα στις ανάγκες μου,
που είμαι ανέκαθεν και παιδί και πάσχων.

**Τα κείμενα περιέχονται στο νέο βιβλίο του Μιχάλη Λεβέντη «Να μην τρωσ την καρδιά σου»,
που πρόκειται να εκδοθεί σύντομα από τις εκδόσεις «Φιλιππότη»**

Η Μάρω Βαμβουνάκη στην Ελευσίνα

Την Κυριακή 28 Μαρτίου 1999 επισκέ-
φθηκε την Ελευσίνα κι ένα μικρό κύκλο
ανθρώπων η συγγραφέας Μάρω Βαμβου-
νάκη. Η πιο πολυδιαβασμένη ίσως σύχρο-
νη ελληνίδα πεζογράφος ήταν προσκε-
κλήμενη της Ομάδας Βιβλίου, που ανήκει
στον Πολιτιστικό Σύλλογο «Καλλιτεχνικό
Εργαστήρι».

Η Ομάδα Βιβλίου είναι μια συντροφιά 15
ανθρώπων από την Ελευσίνα ή κι έξω απ'
αυτήν, που εδώ και 3 μήνες κάνει ενεργή
την παρουσία της στην πόλη μας (περισσό-
τερες ηεπομέρειες σχετικά θα δώσουμε
στο επόμενο τεύχος).

Η βραδιά ήταν ξεχωριστή. Εκτός του ότι
είμασταν όλοι συγκλονισμένοι από τον α-
νήθεο βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας
και περιμέναμε τα χειρότερα, εκτιμήσαμε
την πολυτέλεια, σε σχέση με τον τρόπο
ζωής του δοκιμαζόμενου γειτονικού λαού,
να συζητάμε για το βιβλίο και τα οφέλη
του. Στη συζήτηση φάνηκε η δίψα μας για
το καλό ανάγνωσμα, η ανάγκη να έχουμε
μια επικοινωνία με ποιότητα μεταξύ μας
και με την δημιουργό του έργου, η αξία της
προσκεκλημένης (άνθρωπος ευαίσθητος,
με σεμνότητα και ήθος, με γνώση ουσιαστι-
κή).

Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει για την
παρουσία νέων, που είχαν διαβάσει τους
προταθέντες τίτλους και άρθρωσαν λόγο
με άποψη, ενώ σκόρπισαν φρεσκάδα κι αι-
σιοδοξία. Στο τέλος δεν έφυγε κανείς ανι-
κανοποίητος, γιατί πήρε ό,τι είχε ανάγκη ή
ό,τι μπορούσε. Μακάρι η προσπάθεια να έ-
χει τη συνέχεια το ίδιο καλή και μακάρι να
δούμε κι άλλες κινήσεις πολιτιστικού πε-
ριεχομένου παρόμοιες.

*Η Μάρω Βαμβουνάκη γεννήθηκε
στα Χανιά όπου έζησε τα παιδικά
της χρόνια. Από εννέα χρόνων ήρθε
με την οικογένειά της στην Αθήνα.
Σπούδασε νομικά και σήμερα
σπουδάζει ψυχολογία. Από το 1972
και για έντεκα χρόνια έζησε στη Ρό-
δο όπου εργάστηκε ως συμβολαιο-
γράφος. Τώρα ζει στην Αθήνα.*

Σύμφωνα με την αντίληψη ενός κορυφαίου μάνατζερ και συγγραφέα του Χανς Πεσταλτότσι, τα πραγματικά αντίθετα της ευτυχίας είναι δύο:

- α) Το μικρό αντίθετο της ευτυχίας είναι η ανία.
- β) Το μεγάλο αντίθετο της ευτυχίας είναι η αποθάρρυνση.

Έχοντας λοιπόν αυτή την γνώση μπορούμε να επωφεληθούμε και να βελτιώσουμε την ποιότητα της ζωής μας και να διευρύνουμε... τα όρια της ευτυχίας μας.

Η μόδα της εποχής μας για υπερκατανάλωση δεν μας βοηθάει να αποφύγουμε την ανία και την αποθάρρυνση, αντίθετα μας οδηγούν σ' αυτές.

Η συνεχής προσπάθεια και ο καθημερινός αγώνας για απόκτηση όλο και περισσότερων υλικών αγαθών πιέζουν τον σημερινό άνθρωπο και τον οδηγούν στην λανθασμένη πεποίθηση ότι και ο συναισθηματικός του κόσμος μπορεί να ικανοποιηθεί μέσω της κατανάλωσης. Αυτό βέβαια δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Η ευτυχία είναι συναισθηματικά καθαρά προσωπικό. Είναι η ικανότητα να ζούμε, να δημιουργούμε σχέσεις και να χαιρόμαστε μέσα από την επικοινωνία.

Η υπερκατανάλωση και όλες οι προσπάθειες που απαιτούνται για την πραγμάτωσή της, μας εμποδίζει να νιώσουμε τον εαυτό μας και να τον συναισθανθούμε. Όλα αυτά αλλοιώνουν και καταστρέφουν βασικές προϋποθέσεις απαραίτητες για την ανθρώπινη ευτυχία.

Ερώτησαν λοιπόν τον Χανς Πεσταλτότσι: - Εσάς προσωπικά τι σας κάνει ευτυχισμένο; Εκείνος τους έδωσε την ακόλουθη απάντηση:

Νιώθω ευτυχία όταν είμαι σε θέση ν' απολαμβάνω διάφορα συναισθήματα, μέσα από διάφορα βιώματα όπως μία ώρα οδοιπορίας ή ηλιοθεραπείας ή να βιώνω την αγάπη. Αυτά είναι για μένα συναισθήματα ευτυχίας εντελώς ακραία. Σημασία έχει να μη σκέφτεται κανείς, όπως μας έμαθαν, συνεχώς ορθολογικά, αλλά να μπορεί να πάρει διάφορες πρωτοβουλίες και να δίνει μέσα από αυτές έκφραση στα συναισθήματά του.

Από μικρά παιδιά "εκπαιδεύμαστε" να καταπιέζουμε τα συναισθήματά μας και αυτό χρειάζεται να το ξεμάθουμε ως ένα βαθμό, διότι διαφορετικά δεν θα μπορούμε να νιώσουμε την ευτυχία.

Η συνεχής εκηλιόγικευση των πάντων και το συνεχές τρέξιμο για την απόκτηση υλικών αγαθών υπόσχονται γέφυρες χαράς που θα μας βγάλουν από το χάος και το αδιέξοδο. Μπορούν να το επιτύχουν για λίγο, μετά γίνεται μεγαλύτερο το μπέρδεμα διότι πώς να νιώσει καλά η ψυχή μας και να τραφεί από το πανάκριβο μοντελάκι του οίκου τάδε ή το πανάκριβο αυτοκίνητο;

Φαίνεται ότι αυτά όλα είναι ψευδαισθήσεις διότι καθημερινά διαπιστώνουμε αυξήσεις στα ποσοστά αυτοκτονιών, εγκληματικότητας, ψυχικών και σωματικών ασθενειών, κατάληψης, ονιπονεύματος, χρήσης βλαβερών ουσιών κ.τ.λ.

Με άλλα λόγια, όλα αυτά, αποδεικνύουν ότι το συνεχές κυνήγι του υλικού θησαυρού μας κάνει δυστυχέστερους.

Είναι σαν η ίδια η ζωή να μας λέει ότι ψάχνουμε σε λάθος τόπο και ότι χρειάζεται να κάνουμε αλλαγή και να ψάξουμε και αλλού, επειδή αυτό το κυνήγι του υλικού θησαυρού μας οδηγεί στη μονοτονία και μας αφαιρεί το ουσιαστικό ενδιαφέρον για τη ζωή. Προσπαθώντας μία και δύο και εκατό νιώθουμε κούραση, εξουθένωση και ψυχικό κενό. Αυτή η κούραση μας οδηγεί στην τελική αδιαφορία για πράγματα και πρόσωπα.

Μετά από τόσες και τόσες προσπάθειες, έχοντας αποκτήσει πολλή αγαθά διαπιστώνουμε ότι δεν καλύπτεται το ψυχικό μας κενό και περνάμε στο μονοπάτι της αποθάρρυνσης.

Εκεί δεν μας περιμένει η ευτυχία και σαν αποθαρρυμένοι βλήπουμε και εμείς τον κόσμο όπως ο κάθε αποθαρρυμένος

άνθρωπος που φορά σκούρα αόρατα γυαλιά:

- Δεν βλέπει καθόλου χρώματα, βλέπει τον κόσμο άσπρο-μαύρο.
- Βλέπει το ποτήρι μισοάδειο, όχι μισογεμάτο.
- Οι αξιολογήσεις του είναι πάντα αρνητικές, όχι θετικές.
- Από το μέλλον προσδοκά αποτυχίες, καμία επιτυχία.
- Υπερβάλλει σε ότι αφορά τα λάθη του και τις δυνάμεις του, αντί να εκτιμά κατά περίπτωση τόσο τα λάθη του όσο και τις δυνάμεις του και να ενεργεί αναλόγως.
- Την ταυτότητά του την ορίζει μόνο βάσει αποτυχιών.

Θα μπορούσαμε δηλ. να συμπεράνουμε ότι ο αποθαρρυμένος άνθρωπος σκέφτεται, αξιολογεί και κάνει εκτιμήσεις με λανθασμένο τρόπο.

Η λύση βρίσκεται στο ερώτημα: - Ποιός είμαι;

Απάντηση: - Είμαι αυτό που είναι η αντίληψή μου. Γι' αυτό χρειάζεται να σκέφτομαι πριν αρχίσω να γκρινιάζω και να μη βλῆπω συνεχώς το ποτήρι μισοάδειο, αλλά και μισογεμάτο αφού την ίδια ποσότητα νερού περιέχει. Η στερεότυπη ιδέα του αποθαρρυμένου είναι η εξής: "Κάτι μου λείπει, η ζωή δεν μου δίνει ευκαιρίες, διότι δεν έχω καμία αξία. Εχω χάσει πια το παιχνίδι της ζωής".

Μα η ζωή δεν είναι εστιατήριο πολυτελείας, όπου καθόμαστε, περιμένουμε άλλους να έρθουν να μας σερβίρουν και να μας φέρουν οι άλλοι αυτό που εμείς χρειαζόμαστε. Αντίθετα η ζωή περιμένει ν' αναγνωρίσουμε στον εαυτό μας το δικαίωμα να θέλει και ν' αποφασίζει τι θέλει.

Περιμένει ν' απηλιόσουσε τα χέρια μας και να πατήσουμε για να δημιουργήσουμε "χώρο" για τα δώρα της. Αφουγκράζεται δηλαδή τι έχουμε εμείς αποφασίσει ότι δικαιούμεθα και αυτό μας δίνει. Η ζωή μας καλεί να τοημήσουμε να της δείξουμε την εμπιστοσύνη μας και να δώσουμε στον εαυτό μας μία ακόμη ευκαιρία. Επειδή δεν ζούμε σαν απομονωμένα άτομα, ας δώσουμε μία νέα ευκαιρία και στον άλλο, τον αναγνωρίζουμε, διότι οι νέες ευκαιρίες της κάθε στιγμής είναι οι ελπίδες για την επόμενη.

Σημείωση: Στο άρθρο περιέχονται στοιχεία από το βιβλίο του Σ. Λέρμερ «Η Νέα Ψυχολογία της Ευτυχίας» Εκδ. Γήραος.

**Η ευτυχία
 ζητά μια
 ακόμη
 ευκαιρία**

Της Άννας Γαβριηλίδου

Το παραπάνω άρθρο δημοσιεύεται στα πλαίσια του Γ' έτους υλοποίησης του Προγράμματος Πρόληψης για την Καταπολέμηση της Χρήσης Ουσιών του Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.) στις περιοχές Δυτ. Αττικής και Ηπείρου, που σχεδιάζεται επιστημονικά και υλοποιείται από το Εργαστήριο Διερεύνησης Ανθρωπίνων Σχέσεων. Εντάσσεται σε μια σειρά άρθρων, συνεντεύξεων, ραδιοφωνικών/τηλεοπτικών εκπομπών, και ανοιχτών εκδηλώσεων, που στόχο έχουν την ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού σε θέματα που αφορούν στη σημερινή οικογένεια, τις σχέσεις μεταξύ των μελών της και την επικοινωνία μεταξύ τους. Παράλληλα, πραγματοποιούνται εκπαιδευτικά σεμινάρια για γονείς, ζευγάρια, έφηβους, παιδιά, εκπαιδευτικούς, ειδικούς του χώρου της Ψυχικής Υγείας και στελέχη Κοινωνικών Φορέων.

Το πρόβλημα μιας αρνητικής αντίδρασης ξεκινά ουσιαστικά απ' τους «αγκωμένους γονείς» ως προς το θέμα το οποίο προκαλεί την συγκεκριμένη αντίδραση.

Ενας γονιός αγχωμένος ως προς κάποιο θέμα ανατροφής ή ανάπτυξης του παιδιού του, συχνά βρίσκεται σε ανεξέλεγκτη κατάσταση αντιμετώπισης. Λειτουργεί χωρίς σεβασμό ως προς το ρυθμό και τις ανάγκες του παιδιού του. Δεν αντιλαμβάνεται τις επιπτώσεις που προκαλεί στη δική του ψυχική ηρεμία και κατά προέκταση στην ψυχική ηρεμία του παιδιού του.

Επίσης, δεν αντιλαμβάνεται ότι «ξεγυμνώνεται», απέναντι στο παιδί του, όσον αφορά τις αδυναμίες του και πως όλα αυτά θα 'χουν ως αποτέλεσμα αρνητικές επιπτώσεις για τον ίδιο.

Το έντονο άγχος των γονέων για κάποιο συγκεκριμένο θέμα που αφορά το παιδί, μεταφράζεται με πίεση ως προς αυτό και το παιδί με τη σειρά του θ' αντιδράσει με άρνηση.

Αν η πίεση συνεχιστεί, το παιδί θ' αρχίσει να εμφανίζει ψυχοσωματικά συμπτώματα (τικ, κεκεδισμό, σωματικούς πόνους, κ.λπ.). Επίσης, θα παρατηρήσουν πως το παιδί τους είναι αρκετά φορτισμένο, ευερέθιστο και αντιδραστικό.

Σε μερικές περιπτώσεις πιθανόν το παιδί να λειτουργήσει διαφορετικά.

Πολλές φορές οι γονείς πιστεύουν ότι τελικά με την πίεση, τις απειλές, ακόμη και με τη χειροδικία, καταφέρνουν το παιδί τους ν' ανταποκριθεί κατά πως θέλουν.

Αν όντως συμβεί αυτό σίγουρα θάχουν παρατηρήσει μια αλλαγή στην συμπεριφορά του παιδιού. Ισως είναι ανίσχυο, νευρικό, αντίθετο ή αντίθετα ιδιαίτερα παθητικό.

Με όλα τα παραπάνω θέλω να καταλήξω στο ότι η πίεση θα φέρει οπωσδήποτε αντίδραση.

Επίσης, η εμμονή των γονέων ως προς την πραγμάτωση κάποιας συγκεκριμένης συμπεριφοράς απ' το παιδί, έχει συχνά ως αποτέλεσμα την εκμετάλλευσή τους απ' αυτό.

Το παιδί θα χρησιμοποιεί ως αντίδρασή του αυτό που «πονάει» τον γονιό, για να πραγματοποιήσει τα δικά του «θέλω».

Για να γίνω πιο συγκεκριμένη θα εκθέσω ένα παράδειγμα πίεσης και αντίδρασης:

Ενας αγχωμένος γονιός στο θέμα του φαγητού θα πείσει με κάθε δυνατή συμπεριφορά το παιδί του, ως προς τη λήψη αυτού. Το παιδί με τη σειρά του θ' αντιδράσει. Ετσι, λοιπόν, έχουμε να περιμένουμε τις εξής αντιδράσεις από ένα πιεσμένο παιδί στο θέμα

του φαγητού.

Πρώτον, την άρνηση φαγητού. Δεύτερον, ψυχοσωματικές αντιδράσεις (εμετούς μετά τη λήψη της τροφής, τάσεις προς εμετό, πόνο στην κοιλιά, κ.λπ.). Τρίτον, συμβιβασμό, αλλά με έντονες αντιδράσεις σ' άλλους τομείς (επιθετικό, αντίθετο, κ.λπ.) ή παθητικότητα, γενικότερα.

Επίσης, υπάρχει και μία άλλη αντίδραση που σίγουρα δεν καθιστά τους γονείς κυρίως στο θέμα της διαπαιδαγώγησης. Ετσι, λοιπόν, το παιδί δέχεται να λάβει τροφή με... όρους! Ζητά ν' ανταμοφθεί που «δεν δημιουργεί προβλήματα τρώγοντας το φαγητό του και δεν στενοχωρεί τους γονείς του. Απαιτεί υλική απο-

Η πίεση επιφέρει αντιδράσεις

λαβή (παιχνίδια, γλυκίσματα κ.λπ.). Βέβαια, σταδιακά, θ' απαιτήσει πολύ περισσότερα και γενικότερα όλα αυτά θα 'χουν σαν αποτέλεσμα να δυσκολέψουν ακόμα περισσότερο τον ρόλο και την ζωή των γονέων.

Για ν' αποφύγουμε, λοιπόν, όλα τα παραπάνω, είναι σκόπιμο ν' αποφορτιστούμε ως γονείς, να δείξουμε μεγαλύτερο σεβασμό στις ανάγκες και τους ρυθμούς των παιδιών μας, να θέσουμε απλά και κατανοητά, για τα παιδιά, όρια και όλα θα εξελιχθούν με τον καιρό πολύ καλύτερα απ' ότι θα περιμέναμε και το σημαντικότερο θα 'χουμε όλοι κερδίσει σε ψυχική ηρεμία.

“Το παιχνίδι, η ζωή του παιδιού”

Το παιχνίδι είναι ένα πολύ μεγάλο κεφάλαιο στη ζωή του παιδιού. Είναι το ίδιο το παιδί, είναι η πορεία του. Το παιδί μεγαλώνει, εξελίσσεται, κοινωνικοποιείται, λειτουργεί μέσω του παιχνιδιού.

Το παιχνίδι είναι “ανάγκη” του παιδιού. Μια ανάγκη που μπορεί να λάβει τη μορφή της δημιουργίας, η οποία απελευθερώνει και ενεργοποιεί τις κινητήριες δυνάμεις του παιδιού. Το παιδί παρατηρεί και διαμορφώνει στο μυαλό του τον κόσμο που υπάρχει γύρω του. Το μεταφέρει δημιουργικά πάνω στο χαρτί, πάνω στην άμμο, πάνω στην... κρέμα του, με τον δικό του τρόπο, έναν τρόπο δυσνόητο για τους ενήλικες, για τον ίδιο όμως είναι ένα δημιουργικό παιχνίδι που σταδιακά θα εξελιχθεί και θα ωριμάσει.

Το παιχνίδι μπορεί να λειτουργήσει και ως “ανάγκη κίνησης” για το παιδί.

Γνωρίζει το σώμα του, παίζει με τα χέρια του, κάνει γκριμάτσες και γενικότερα μαθαίνει να εντάσσει το σώμα του στον περιβάλλοντα χώρο.

Επίσης μέσα απ' το παιχνίδι, το παιδί καλύπτει την ανάγκη για αποδοχή και αναγνώριση. Διαμορφώνει προσωπικότητα. Υιοθετεί στοιχεία, μέσω της μίμησης και της ταύτισης, απ' τους ρόλους που επιλέγει “να παίξει”. Μέσα απ' αυτή την διαδικασία, θέλει να το αναγνωρίσουν, κυρίως οι γονείς, ως προσωπικότητα. Επίσης να σεβαστούν και να επιβραβεύσουν την συμπεριφορά του. Αυτό θα βοηθήσει το παιδί στην ανάπτυξη της αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης.

Μια άλλη, κάπως ιδιόμορφη για τους γονείς ανάγκη του παιδιού που καλύπτεται μέσα απ' το παιχνίδι είναι εκείνη της καταστροφής. Το παιδί παίρνει το παιχνίδι, το χρησιμοποιεί λίγο ή καθόλου και

το καταστρέφει.

Δεν πρόκειται για αρνητική τάση του παιδιού, όσο και αν το πιστεύουν αυτό οι γονείς. Θα πρέπει να το δούμε απ' τη μεριά της εξερεύνησης. Το παιδί θέλει να μάθει, να κατανοήσει την λειτουργία των πραγμάτων. Διαλύει τα παιχνίδια ψάχνοντας μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια.

Για τα συγκεκριμένα παιδιά προτεινόμενα παιχνίδια, δημιουργικά αλλά και οικονομικά είναι τα συναρμολογούμενα που μπορούν να ικανοποιήσουν την απόλυτα δικαιολογημένη “καταστροφική τους manía”. Και μιας και αναφεθήκαμε στην συγκεκριμένη επιλογή παιχνιδιού, θα 'θελα να τονίσω στο σημείο αυτό πως η αξία ενός παιχνιδιού δεν αντιπροσωπεύεται απ' το κόστος αλλά απ' την εκπαιδευτική και ψυχαγωγική προσφορά που έχει στο παιδί.

Μια φορά κι έναν καιρό, κάπου στο 1914 νομίζω, στη γειτονιά του Αν Γιάννη, ακούστηκε το κλάμα ενός μωρού. Το αγέρι πήρε το κλάμα του και το 'κανε τραγούδι. Το πήγε στα πουλιά και κείνα, που ξέρουν από αθώα τραγούδια κατάλαβαν τι σήμαινε εκείνο το κλάμα. Φτερούγιζαν μέχρι τα ερείπια της αρχαίας πόλης. Κάθισαν στα θαμνόκλαδα γύρω από το Πλουτώνιο και τιτίβισαν το μυστικό «Γεννήθηκε ο μικρούλης Λιάπης». Κι η είσοδος του Πλουτώνιου φωτίστηκε με μιας, σαν ευτυχισμένο χαμόγελο. Υστερα πέταξαν στις φτωχογειτονιές στα στενά χωματένια δρομάκια κι είπαν το ίδιο μήνυμα. Κι οι γηάστρες άνοιξαν από χαρά. Κι επιγραφές στους δρόμους άστραψαν αντίκρι στον ήλιο και τα γερόντια στα λιγοστά καφεενδάκια έξυσαν τα κεφάλια τους και ψιθύρισαν. «Κάτι μπορεί να σωθεί από την παράδο-

ση τώρα». Κάποιος μπορεί να πατήσει με σεβασμό πάνω στο χνάρι που άφησαν τα ποδάρια μας. Άιντε "Σι Ντετ"» είπαν στη γλώσσα των πατεράδων τους και κατέβασαν μια γουλιά κρασί στην υγιά του μωρού.

Ο χρόνος κυλούσε και το μωρό μεγάλωνε στην αγκαλιά της μάνας και μαζί με το γάλα βύζαινε και τα νανουρίσματα, τα κανακέματα και τα παραμύθια του τόπου του. Λίγο καιρό αργότερα ο μικρός Βαγγελάκης βρήκε μια δεύτερη αγκαλιά όπως ήξει ο ίδιος. Ήταν ο κόρφος της γειτονιάς του. Η αθάνα άνοιγε την αγκαλιά της κι έχωνε μέσα όλη τα γειτονόπουλα. Ρούφαγε τις φωνές τους, τις αταξίες τους, χόρταινε από τα γέλια και τα κλάματά τους. Μέσα στην αθάνα η ανέχεια και η μιζέρια εκείνων των χρόνων συμμαχούσαν με την παιδική φαντασία και γινόταν παιχνίδι, διασκέδαση, εκτόνωση, επικοινωνία. Κι όταν το βράδυ έπεφτε και τα γόνατα έτρεμαν από το ασταμάτητο τρέξιμο της μέρας, ο μικρός Βαγγελάκης κούρνιαζε στο σπίτι και ξεκουραζόταν ακούγοντας τα παραμύθια της μάνας του και της γιαγιάς του, που προτιμούσε να του τα ήξει στα αρβανίτικα και κείνος καταλάβαινε όχι μόνο την αρβανίτικη γλώσσα και τις συνήθειες αθλή και κάτι άλλο. Το χρέος. Στην αρχή το 'νοιωθε σαν γηύκα, σαν αποκούμπι ν' ακούει και να ποτίζεται με κείνον

τον απόηχο του μακρινού χθες. Ούτε ο ίδιος δεν φανταζότανε ότι μέρα τη μέρα κατάνιπε το σπόρο που κάποτε θα κάρπιζε ένα έργο ίσης αξίας με την κιβωτό του παπούλη Νώε.

Σ' εκείνη τη γειτονιά έμεινε μέχρι που παντρεύτηκε. Έτσι μεγάλωσε πηλαί στα ίδια γειτονόπουλα στις ίδιες κυράδες. Ποτίστηκε με το χνώτο της και το έκανε πνοή της ζωής του. Τα πρώτα του γράμματα τα έμαθε στο μοναδικό τότε δημοτικό της Ελευσί-

**Γράφει η συγγραφέας
Κατερίνα Μουρίκη**

νας. Ένα κτίριο του Συγγρού που αργότερα γκρεμίστηκε για να δώσει τη θέση του στο σημερινό διδακτήριο στη συμβολή των οδών Παγκάλου και Θανασουλοπούλου. Δεν είναι σίγουρο ότι ο Βαγγέλης Λιάπης θα σπούδαζε, αν δεν υπήρχε ο παππούς του. Εκείνος, λοιπόν, ο παππούς κάποια μέρα φώναξε τον μικρούλη Βαγγελάκη και του είπε: «Σύρε να μου φέρεις τον πατέρα σου που τον θέλω. Έτρεξε ο μικρός και σε λίγο μάνα πατέρας και λοιπά μέλη της οικογένειας ήταν γύρω από τον παπούλη που δήλωνε με ύφος που δεν χωρούσε αντιρρήσεις.

- Το παιδί πρέπει να το στείλουμε στα γράμματα.

Δύσκολο πράγμα για την εποχή εκείνη και για τα στενά οικονομικά των μέσων οικογενειών. Οι οικογένειες των τότε μαθητών έπρεπε να πληρώνουν διδάκτρα στο δημόσιο Ταμείο για τις σπουδές των παιδιών τους. Ο παππούς όμως ήταν αποφασισμένος να σπουδάσει το παιδί πάση θυσία. Έτσι γράφτηκε στο Γυμνάσιο Μεγάρων μιας και στην Ελευσίνα δεν υπήρχε τότε Γυμνάσιο. Τούτη η εγγραφή ήταν σταθμός στη ζωή του, γιατί εκεί συνάντησε έναν φωτισμένο γυμνασιάρχη. Ένα δάσκαλο που έφτιαχνε ανθρώπους όπως ήξει ο ίδιος και που η παρουσία του επηρέασε σημαντικά την προσωπικότητά του. Από τους δεκατρείς μαθητές αυτού του καθηγητή οι δώδεκα μπήκαν στο Πανεπιστήμιο, μας ήξει ο Βαγγέλης ο Λιάπης χαρακτηριστικά για τον δάσκαλό του. Κοντά σ' αυτόν το δάσκαλο έμαθε ότι η βάση της φιλοσοφίας είναι η αμφιβολία και η έρευνα. Αρχισε λοιπόν την προσωπική του έρευνα ανασκαλεύοντας τις ρίζες του. Οποιον γέροντα έβρισκε τον άρχιζε στις ερωτήσεις. «Γιατί», «Πώς», και «Πότε». Κι όσο εκείνοι απαντούσαν τόσο εκείνος έγραφε πάνω σε πρόχειρα χαρτάκια.

Ο καιρός περνούσε, τα χαρτάκια στοιβάζονταν μέσα στα συρτάρια γεμάτα με ιστορίες, τραγουδάκια του τόπου του, παλιά περιστατικά, παροιμίες κ.λπ., ενώ παράλληλα συνέχιζε τις σπουδές του, τώρα πια στο πανεπιστήμιο. Είχε ήδη γραφτεί στη Νομική Σχολή και την τελείωσε χωρίς να χάσει χρόνο. Δεν έχανε όμως και την ευκαιρία να σημειώνει πάνω στα χαρτάκια του τις δημογραφικές καταγραφές του. Μετά την αποφοίτησή του από τη Νομική Σχολή γράφτηκε και στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών απ' όπου και αποφοίτησε.

Με δύο πτυχία στο χέρι και μερικές εκατοντάδες χαρτάκια σημειώσεις στο συρτάρι του, ο Βαγγέλης Λιάπης θα έπρεπε να νοιώθει φαινόμενο για την εποχή του που ακόμα και το πτυχίο του γυμνασίου ήταν διαβατήριο για μια σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση. Όμως όχι, εκείνος έμενε ανικανοποίητος. Η ψυχή του διψούσε για τα παραπάνω.

Με δύο πτυχία στο χέρι και μερικές εκατοντάδες χαρτάκια σημειώσεις στο συρτάρι του, ο Βαγγέλης Λιάπης θα έπρεπε να νοιώθει φαινόμενο για την εποχή του που ακόμα και το πτυχίο του γυμνασίου ήταν διαβατήριο για μια σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση. Όμως όχι, εκείνος έμενε ανικανοποίητος. Η ψυχή του διψούσε για τα παραπάνω.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΚΑΝΗ

Ποιός δεν τους ξέρει; Ποιός δεν τους έχει ακούσει και δεν έχει ευφρανθεί με τους μελωδικούς ήχους τους, τα κεφάλια τραγουδία, το πλούσιο ρεπερτόριό τους, το μπρίο της ανεξάντλητης μαμάς Μαίρης και τις βελούδινες νότες του Τάσου; Ποιός δεν έχει καμαρώσει τα δύο παιδιά τους, το νεαρό πολυτάλαντο και πολλά υποσχόμενο Γιώργο και την μικρούλα Μαρίνα που φέτος έκανε επίσημα το ντεμπούτο της στο συγκρότημα παίζοντας αρμόνιο και σύντομα θα την απολαύσουμε και στο τραγούδι;

Ανακαλύπτοντας σήμερα, τις αθέατες πλευρές του συγκροτήματος, ρίχνουμε φως στη μουσική πορεία της οικογένειας που έχει κερδίσει τις καρδιές μας με τις εμφανίσεις της που χαρακτηρίζονται πάντα από ποιότητα και ήθος.

Μ' ένα δημοσιογραφικό ΦΛΑΣ ΜΠΑΚ κι ένα ΖΟΥΜ αρχικά στο πρόσωπο της μαμάς, γυρίζουμε στο 1968 για να δούμε την νεαρή Μαίρη Ραντοπούλου να παίρνει μαθήματα κλασσικού και ελαφρού τραγουδιού στο ωδείο του Μ. Καλομοίρη. Η καθηγήτρια της φωνητικής, την ωθεί να παρακολουθήσει μαθήματα ντραμς και σύντομα η νεαρή τραγουδίστρια εξελίσσεται σε μία ντράμερ δεξιοτέχνη της εποχής της. Αρχίζει να τραγουδάει σε διάφορα κέντρα της Αθήνας όπου κερδίζει το κοινό της από τις πρώτες κιόλας νότες της. Οι εφημερίδες γράφουν για την μπριόζα τραγουδίστρια Μαίρη Ραντοπούλου. Όμως το όνομα «Ραντοπούλου» γρήγορα θα σταματήσει να ακούγεται. Αιτία ο έρωτας που σαρκώθηκε στο πρόσωπο του Τάσου Τσοκάνη, συνεργάτη της σ' ένα κέντρο της Αθήνας. Εκείνη τραγουδούσε, εκείνος έπαιζε κιθάρα και μπουζούκι, κι ο Έρωτας έπαιζε με τα βέλη του βάζοντας στόχο τις καρδιές τους. Ετσι σύντομα η μπριόζα μας καλλιτέχνης από ΜΑΙΡΗ ΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ έγινε ΜΑΙΡΗ ΤΣΟΚΑΝΗ.

Και τώρα, πάμε για ένα ΦΛΑΣ ΜΠΑΚ με ταυτόχρονο ΖΟΥΜ στον ΤΑΣΟ ΤΣΟΚΑΝΗ.

Γέννημα και θρέμμα της Ελευσίνας ο Τάσος. Πατέρας του ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΟΚΑΝΗΣ, γνωστός με το παρανόμι «ο Γαρυφάλλος». Αιτία ένα ολόφρεσκο γαρύφαλλο που το έβαζε στο αφτί κάθε πρωί η όμορφη κυρά Μαρίνα, η γυναίκα του, πριν τον κατευδώσει καθώς έφευγε για τη δουλειά του. «Ήταν χρυσοί άνθρωποι», λέει ο Τάσος όταν τους φέρνει στα χείλη του. Είχαν κι οι δυο χρυσά καρδιά, χρυσά κέρια και χρυσά λαρύγγια. Μόνο που το μυαλό τους δεν το είχαν στο χρυσάφι κι έτσι πέθαναν φτωχοί και τίμιοι. Κι εγώ ρωτώ: Μήπως αυτό ακριβώς δεν είναι χρυσάφι;

Τα ταλέντα τους τα κληρονόμησε ο Τάσος και του τα καλλιέργησε το οικογενειακό του περιβάλλον. Ο «Γαρυφάλλος» έπαιζε μαντολίνο και κιθάρα και τραγουδούσε ή μάλλον κελαιπούσε με τη Μαρίνα του, που η φωνή της έκανε τ' ανδρόνια να ζηλεύουν. Από πολύ νωρίς ο μικρός Τάσος άρχισε να παίζει κιθάρα και μπουζούκι και να τραγουδάει στις νεανικές συντροφίες. Δεν είχε σκεφτεί ν' ασχοληθεί επαγγελματικά με τη μουσική. Ίσως γιατί την αγαπούσε και τη σεβότανε τόσο που δεν ήθελε να την πουλάει. Μονάχα να την χαρίζει. Σαν την ίδια μας την καρδιά. Δεν έχει αξία όταν πουλιέται μα όταν χαρίζεται. Ετσι τελείωσε την επαγγελματική σχολή Κελεού και άρχισε να εργάζεται στο Τηλάνω ως τεχνικός. Όμως η φύση, όταν την πείξεις επαναστατεί. Κι η μουσική ήταν σύμφυτη με τον Τάσο. Οι κώδικες του D.N.A. του περιείχαν όχι απλά το μήνυμα, αλλά την απαραίτητη προσταγή: «Να γίνεις μουσικός!» Ετσι ο Τάσος βρέθηκε μέσα από μια σειρά συγκυριών να παίζει σε γνωστές Αθηναϊκές ταβέρνες κοντά σε μεγάλα ονόματα όπως ο Τόνης Μαρούδας, Τζίμης Μακούλης, Τάκης Μωράκης, η Κωνσταντοπούλου, Γιάννης Βογιατζής κ.ά. Σύντομα φτιάχνει ανεξάρτητο καλλιτεχνικό σχήμα μαζί με τον

αρμονίστα Τάκη Σπυρόπουλο και την Μαίρη Ράντου ντράμερ, τραγουδίστρια και καρδιοκατακτήτρια της ζωής του. Με το όνομα ΤΡΙΟ ΑΤΤΙΚΑ κάνουν εμφανίσεις σ' όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό όπως στο Παρίσι, Γερμανία, Καναδά και αλλού. Το 1979 το συγκρότημα σταματάει τις καλλιτεχνικές περιπλανήσεις του και δίνεται ολόψυχα σε μια ιερή δημιουργία. Την οικογένεια. Κι ήταν αληθινή μια μεγάλη στιγμή όχι μονάχα οικογενειακής αλλά και καλλιτεχνικής δημιουργίας, αφού μέσα από τα κύτταρα της Μαίρης και του Τάσου ξεπήδησε ο νεαρός βλαστός τους, ο πο-

Τα μουσικά αστέρια της Ελευσίνας

λυτάλαντος μουσικός ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΟΚΑΝΗΣ, και η σπριτόζα και πικάντικη εκκολαπτόμενη αρμονίστα Μαρίνα.

Ο μικρός Γιωργάκης από πολύ μικρή ηλικία έδωσε το παρόν στο χώρο του πενταγράμμου. Σε ηλικία πεντέμισυ χρόνων (!) ενώ άλλα παιδιά δεν μπορούν να πιάσουν το κουτάλι για να φάνε μόνα τους, εκείνος έπαιζε αρμόνιο στο συγκρότημα των γονιών του. Πριν μάθει να διαβάζει νότες ακομπανιάριζε τους γονείς του και τραγουδούσε με την παιδική κελαιριστή φωνούλα του αφήνοντας άναυδους τους θαμώνες των κέντρων. Κι ενώ ο χρόνος κυλούσε, ο Γιώργος εξελισσόταν σ' έναν σπουδασμένο μουσικό με ιδιαίτερες επιδόσεις στην σύνθεση και την ενορχήστρωση.

Πάντα στο πλάι των γονιών του, εν ονόματι του επούσιου έπαιζε και παίζει στις ταβέρνες και στις διάφορες εκδηλώσεις στολίζοντας με την σεμνή και τελικάτη παρουσία του το πάλκο και ανεβάζοντας την μουσική δημιουργία του οικογενειακού σχήματος σε υψηλό ποιοτικό επίπεδο. Κάθε Κυριακή μεσημέρι η γνωστή ταβέρνα του Καρραϊσκάκη, στο Πουρνάρι, που παρουσιάζουν το πρόγραμμά τους, είναι κατάμεστη από κόσμο που φθάνει από Αθήνα και Πειραιά για να τους απολαύσει.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 28

επιβατης ΣΕΛ.21

Επίσκεψη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο γάμος του συμπατριώτη μας καθηγητού του Παν/μίου Κολομβία της Νέας Υόρκης μετά της Αμερικανίδος δικηγόρου μας πήγε στην Κωνσταντινούπολη, λίγους συγγενείς και φίλους, στα καθαγιασμένα αυτά χώματα, συνυφασμένα με την ιστορία μας.

Εκεί που από το 324 μ.Χ. αναδείχθηκε η πρωτεύουσα μιας λαμπροτάτης αυτοκρατορίας ισάξιας στη δόξα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού. Στην κοιτίδα του Ελληνισμού, στην βασιλεύουσα. Εκεί που από το 1453, το τρομερό αυτό Μάιο, παραμένει ακοίμητος φρουρός της ορθοδοξίας και της συνθέσεως του Χριστιανισμού και του Ελληνισμού ο εκάστοτε μαρτυρικός Πατριάρχης.

Προ του μυστηρίου μας δέχθηκε ο Παναγιώτατος Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος. Μία ευγενική φυσιογνωμία, ένας απλός, απέρριτος, προκαθήμενος που στο πρόσωπό του έβλεπε έντονη την αγωνία, αηλιά και την καρτερικότητα, την στοχαστικότητα, την σύννεση και την σοφροσύνη του υπεύθυνου και πνευματικού ανθρώπου. Μας έδωσε την ευλογία και μας καλωσόρισε με θερμά και πατρικά λόγια, τονίζοντας την αγαθία που αισθάνονται από την επίσκεψη Ελλήνων στο Πατριαρχείο, και πόση ανάγκη την έχουν.

Στους νεόνυμφους απηύθυνε εγκάρδιες ευχές και παρατήρησε την ένωσή σε γάμο του ορθόδοξου γαμβρού και της καθολικής νύφης σαν την ένωση των εκκλησιών, διότι η εκκλησία του Χριστού μας είναι μία και εμείς οι άνθρωποι ευθυνόμεθα για τα σχίσματα.

- Ο υπογεγραμμένος τον αντιφώνησε εκ του προχείρου ως εξής:

Παναγιώτατε, στην προσπάθειά μου να απευθύνω λίγα λόγια στην Παναγιώτητά σας θα έληθω έσχατος. Διότι έχετε ακούσει ύμνους, σύμβολα, ποιητικές από λόγιους, από πνευματικούς ανθρώπους και από υψηλά ισταμένους. Θα σας θυμήσω την εορτή στο Παν/μιο του Γέιλ που σας ανακήρυξαν επίτιμο διδάκτορα και που η νύφη στην ίδια εορτή πήρε το διδακτορικό της. Θα σταθώ στις τελευταίες λέξεις της ομιλίας προς Υμάς του Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου: *be always ΑΕΙΟΣ*.

- Παναγιώτατε, το μυστήριο του γάμου μας έφερε κοντά σας. Δεν ήρθαμε ως τουρίστες. Ηρθαμε οδοιπόροι και ταπεινοί προσκυνηταί στα άγια αυτά χώματα, στη βασιλίδα των πόλεων, στην πόλη των πόλεων, στην βασιλεύουσα, στην υπερκειμένη να αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στην Υμετέρα Παναγιώτητα που δεσπόζει η σεπτή σας μορφή και να σας πούμε μ' όλη τη δύναμη της καρδιάς μας «τιμή σ' εκείνους όπου στην ζωή τους ώρισαν και φυλάγουν θερμοπύλες ποτέ από το χρέος μη κινούντες».

- Παναγιώτατε και εν Χριστώ αδελφέ μας, γνωρίζουμε τις πολλή δύσκολες ημέρες που περνάτε. Ευχόμεθα και προσευχόμεθα στον Υψιστο να σας έχει υπό τη σκέπη του και υπό την προστασία του για το καλό της Ορθοδοξίας, της Χριστιανοσύνης, όπως προ ολίγου είπατε, και το καλό του ανθρώπου που οι προσπάθειές σας στον τομέα αυτό έχουν στεφθή από επιτυχίες. Σας ευχαριστούμε που μας δειχθήκατε.

Μελέτης Τσαντίλης
πρώην δήμαρχος Μάνδρας

Ενας γάμος στο Πατρ. Κων/λέως

Στον συμπατριώτη μας και φίλο μου Αθανάσιο Μ. Τσαντίλη, καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Columbia της Ν. Υόρκης, που παντρεύτηκε με την επίσης αξιόλογη επιστήμονα Silvia - Aurora Lobillo, εύχομαι υγεία, ευτυχία και να έχουν πάντα μια χαρούμενη ζωή.

Μίμης Δρακόπουλος

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΘΡΙΑΣΙΟΥ»

Αγαπητοί φίλοι, συμπολίτες του Θριασίου σας γνωρίζουμε ότι ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ (ΑΜΕΑ) ΘΡΙΑΣΙΟΥ που έχει έδρα στην Ελευσίνα οδός Νικοηαΐδου 35, Παλαιό Δημαρχείο, τηλ. 5541302, προέβει πρόσφατα σε αρχαιρεσίες και εξέλεξε το επταμελές Διοικητικό Συμβούλιό του, που απαρτίζεται από τους:

1. ΜΙΧ. ΜΠΕΚΙΑΡΗ Πρόεδρος
2. ΝΙΚ. ΚΥΡΙΑΖΕΛΟ Αντιπρόεδρος
3. ΝΙΚ. ΠΑΡΑΒΑΤΟ Γεν. Γραμματέα
4. ΝΙΚ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΓΛΟΥ Ειδ. Γραμματέα
5. ΦΡΕΙΔ. ΑΦΡ. ΓΑΛΑΝΟΥ Ταμία
6. ΙΩΑΝ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟ Μέλος
7. ΜΑΝ. ΘΥΜΑΡΑ Μέλος

Ο τρόπος διενέργειας των αρχαιρεσιών έγινε με απόλυτα διαφανείς και δημοκρατικές διαδικασίες, όπως επιβάλλεται από το καταστατικό και τους σκοπούς ίδρυσης του Συλλόγου μας.

Οι περιρρέουσες φήμες περί δήθεν κομματικοποίησης του Συλλόγου, όχι μόνον ψευδείς και ακόβουλοι είναι, αηλιά και δυναμιτίζουν τη συνοχή και την δυναμική του Συλλόγου μας που στόχος του είναι η σύσφιξη των σχέσεων των μελών του και η επιτυχία των ευγενών επιδιώξεών του, όπως προβλέπονται και απορρέουν από το καταστατικό του.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς.

Ο Πρόεδρος
Μ. ΜΠΕΚΙΑΡΗΣ

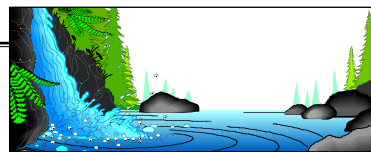
Ο Γεν. Γραμματέας
ΝΙΚ. ΠΑΡΑΒΑΤΟΣ

Μικρές Αγγελίες

Ζητούνται νέες-κυρίες, συνεργάτες ΠΩΛΗΣΕΩΝ, από μεγάλο Όμιλο Επιχειρήσεων, για προϊόντα ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑΤΟΣ, μόνιμη Συνεργασία και πολλές αποδοχές, για ΕΛΕΥΣΙΝΑ - ΜΑΝΔΡΑ - ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟ - ΜΑΓΟΥΛΑ - ΜΕΓΑΡΑ, τηλ./κέντρο: 01-3614308.

Ενοικιάζεται μονοκατοικία 120 μ² στον οικισμό «ΤΙΤΑΝ» Αγ. Σωτήρα, με πανοραμική θέα, μεγάλο κήπο, καθαριφέρ, τζάκι, τηλέφωνο, αποθήκη, κλιμακωτό θέρμανση. Τηλ. 6141655 - 8052954. Απογευματινές ώρες.

Ζητείται νεοκώρος για εκκλησία περιοχή Μάνδρας. Πληροφορίες στο τηλ. 4122739, ώρες 8-10 βράδυ.

Ο χειμάρρος Σαρανταπόταμος

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ο χειμάρρος Σαρανταπόταμος, που περιβάλλει την πόλη της Ελευσίνας από τα βόρεια και τα ανατολικά, δημιουργεί στην περιοχή του Θριασίου Πεδίου οξύτατα προβλήματα με τις υπερχειλίσεις του. Η κοίτη του είναι ανεπαρκής από την εκβολή μέχρι τη περιοχή του λόφου του Αεροδρομίου. Από εκεί προς τα ανάντη αυξάνει σε πλάτος και βάθος ως την συμβολή της με το ρέμα του Αγίου Βλασίου. Η σημερινή κατάσταση του πεδινού τμήματος του χειμάρρου διαμορφώθηκε μετά τις πλημμύρες του 1978 οπότε έγινε προσωρινός καθαρισμός της κοίτης και μια στοιχειώδης διαπλάτυνσή της από την εκβολή μέχρι την γέφυρα Κουραμάνη που αντικαταστάθηκε τότε με γέφυρα τύπου BELLEY, λοξή με άνοιγμα 23m. Επίσης, τότε, μπροστά από την Νότια Πύλη του Αεροδρομίου κατασκευάστηκε νέα γέφυρα. Η κοίτη, που, παραμένει κακοποιημένη σε διάφορα σημεία από

τις **ανεξέλεγκτες απορρίψεις μάζων και σκουπιδιών**, στενεύει επικίνδυνα στο σημείο συνάντησής της με την Σιδηροδρομική Γραμμή, την Παλαιά Εθνική Οδό και την Νέα Εθνική Οδό με συνέπεια να δημιουργούνται υπερχειλίσεις καθώς οι γέφυρες της Παλαιάς Εθνικής Οδού όπως και της Σιδηροδρομικής Γραμμής είναι ανεπαρκείς για την διέλευση του νερού.

Το 1986 διαμορφώθηκε στοιχειωδώς η εκβολή νότια της Παλαιάς Εθνικής Οδού ενώ κατασκευάστηκε επαρκής γέφυρα στην Νέα Εθνική Οδό. Παρ' όλα αυτά η κοίτη παραμένει ακόμα και σήμερα ασύνδετη με την γέφυρα και την εκβολή καθώς τα έργα εκτροπής του Σαρανταπόταμου και της κατασκευής 2 νέων γεφυρών κάτω από την Παλαιά Εθνική Οδό και την Σιδηροδρομική Γραμμή **τώρα μόλις εκτελούνται με αρκετά αργούς ρυθμούς.**

Ωστόσο εκκρεμούν και άλλα έργα συ-

νολικής διευθέτησης της κοίτης, τόσο στο πεδινό όσο και στο ορεινό τμήμα της λεκάνης απορροής του χειμάρρου, καθώς επίσης και νομοθετικές ρυθμίσεις που θα καθορίζουν τις χρήσεις γης στις παραποτάμιες ζώνες, οι οποίες σε πολλά σημεία, παραμένουν κατελημμένες από αυθαίρετες κατασκευές αλλά και ρυπογόνες δραστηριότητες. Ετσι μόνο θα εξυπηρετηθεί και η αντιπλημμυρική θωράκιση της Ελευσίνας και θα αναπλαστούν οι παραποτάμιες συνοικίες ώστε να επιτευχθεί η οικολογική, αισθητική και γενικότερα περιβαλλοντική αναβάθμιση του φυσικού αυτού σχηματισμού του Αττικού ανάγλυφου, ο οποίος το 1993 χαρακτηρίστηκε ως **«σχηματισμός ιδιαίτερου περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος» και άρα ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟΣ!**

(Απόσπασμα από την εργασία της Περιβαλλοντικής Ομάδας του 2ου Λυκείου Ελευσίνας)

Οι κλωροφαινόδες προέρχονται από τα παρασκευάσματα καθαρισμού (ένα μικρό μέρος), από τον εμποτισμό της πρώτης ύλης για χαρτί τουαλέτας (ποητός ξύλου) με μυκητοκτόνα και εντομοκτόνα, από τη ρεύκανση του χαρτιού και από τα ούρα και τα κόπρανα του ανθρώπου.

Ο ανθρώπινος οργανισμός αποβάλλει καθημερινά 50-100 χιλιοστόγραμμα φυσικές φαινόδες. Αυτές αποικοδομούνται βιολογικά υπό κανονικές συνθήκες και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Όταν όμως το πόσιμο νερό κλωριώνεται, και μαζί με τη κλωρίνη, ή τα παρασκευάσματα που περιέχουν κλωρίο, οι φυσικές αυτές φαινόδες μετατρέπονται σε κλωροφαινόδες, δεν αποικοδομούνται. Οι τοξικές αυτές ενώσεις, όπως έχει προαναφερθεί, έχουν καταστρεπτικές επιπτώσεις στο φυτοπλάγκτον της θάλασσας. Παράλληλα, στην επιφάνεια της θάλασσας όλες αυτές οι τοξικές ενώσεις, φωτοχημικά (δηλαδή με το ηλιακό φως) έχουν μια αλληλεπίδραση, με άγνωστες, μέχρι σήμερα, τοξικολογικές επιπτώσεις.

Είναι βέβαιο ότι με το κλωρίο, ιδιαίτερα τους ζεστούς μήνες του καλοκαιριού - όπως και με το ζεστό νερό του μπάνιου - σχηματίζονται πολύ τοξικές (καρκινογόνες) ενώσεις, όπως το κλωροφόρμιο, ο τετρακλωράνθρακας και το διχλωρομεθάνιο, που και αυτά συμβάλλουν σημαντικά στη διατάραξη της ισορροπίας της υδρόσφαιρας.

Τα προϊόντα καθαρισμού λοιπόν, απορρυπαντικά, απολυμα-

νικά, ηευκαντικά, υπερηευκαντικά, κ.λπ., δρουν σε λιπάσματα στα φύκια και στα άλγη και προκαλούν τη ραγδαία τους αύξηση.

Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται ευτροφία. Την ευτροφία ακολουθεί η απονέκρωση του τοξικού πλέον φυτοπλάγκτον, το οποίο αρχίζει να αποβάλλει τοξίνες. Ετσι, τα ψάρια, που ζουν από το τοξικότατο αυτό πλάγκτον, μοιούνται. Με την τροφική αλυσίδα μοιούνται επίσης τα ψαροφάγα ψάρια. Κατ' επέκταση και ο άνθρωπος που θα τα καταναλώσει.

Το καφέ και κίτρινο αυτό πλάγκτον, γνωστό ως «κόκκινη παλίρροια», όταν οι καιρικές συνθήκες είναι ευνοϊκές (θερμοκρασία), αναπράγεται και εξαπλώνεται με ιλιγγιώδη ρυθμό.

Παράλληλα, στον πυθμένα της θάλασσας σχηματίζεται μια σμπαγής, αδιάλυτη μάζα από ενώσεις σιδήρου που καθιστά αδύνατη κάθε είδους ζωή.

Τον Ιούλιο και Σεπτέμβριο του 1988, στη θάλασσα της Β. Ελλάδας, 750 ψαράδες έχασαν τη δουλειά τους, επειδή ο τοξικός αυτός τάπητας έσχιζε τα δίχτυα τους ή τα έκανε ασήκωτα. Αιτία αυτής της παλίρροιας ή πλημμυρίδας, είναι η αστική ρύπανση και δεν πρόκειται για «φυσικό φαινόμενο», όπως υποστηρίζει κάποιος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο φαινόμενο παρατηρήθηκε στην Αδριατική, στη Βόρειο Θάλασσα (μάλιστα έφθασε, το 1985, μέχρι τη Νορβηγία, με αποτέλεσμα να χάσουν 300 εκατομμύρια δολλάρια οι Νορβηγοί Ιχθυοκαλλιεργητές), στην Ιαπωνία, στην Ισπανία και αλλού.

Αφοδευτήριο η θάλασσα

Μόνον όποιος έχει νιώσει τον πόνο στην πλάτη μπορεί να καταλάβει την αγωνία και την απόγνωση όσων έχουν πρόβλημα δισκοπάθειας. Ο πόνος είναι τρομερός και επιδεινώνεται με την παραμικρή κίνηση. Εντούτοις, σαν όθους τους πόνους, είναι ευεργετικός, με την έννοια ότι μας παρέχει μία πολύ καλή προειδοποίηση για κάτι που διαφο-

ρετικά, δηλαδή χωρίς τον πόνο, θα έμενε αδιάγνωστο μέχρι ότου πλέον παρουσιάζονταν και άλλα προβλήματα, πολύ πιο σοβαρά.

Οι δίσκοι είναι «κομμάτια» της σπονδυλικής στήλης, τα οποία χωρίζουν τους σπονδύλους, δηλαδή τα κυριότερα οστά της πλάτης μας. Οι δίσκοι είναι χόνδροι, δηλαδή μαλακοί ιστοί (πιο σκληροί από τους μυς, αλλά και πιο μαλακοί από τα οστά). Ο ρόλος των δίσκων είναι να απορροφούν τους κραδασμούς που δέχεται το σώμα μας, αλλά και να μας βοηθούν να σηκώνουμε φορτία με σχετικά μεγάλο βάρος, χωρίς να υφιστάμεθα σοβαρές ζημιές. Ο κάθε δίσκος περιβάλλεται από μία πιο σκληρή επιφάνεια, που προστατεύει το σχετικά πιο μαλακό πυρήνα του.

Οι δίσκοι σταθεροποιούνται στη θέση τους με τους ενδέσμους και τους μυς της περιοχής. Στην πραγματικότητα είναι πολύ δύσκολο να μετατοπιστούν, γιατί δεν υπάρχει περιθώριο. Είναι δε έτσι φτιαγμένοι, ώστε να διασφαλίζουν τη μίνιμουμ κινητικότητα της σπονδυλικής στήλης. Χάρη στη δομή αυτή της σπονδυλικής στήλης, ο άνθρωπος μπορεί να σκύψει, να γείρει ή να στρέψει το σώμα του, αλλά παράλληλα δεν είναι σε θέση να κάνει κινήσεις που θα έθεταν σε κίνδυνο το εσωτερικό της σπονδυλικής στήλης, δηλαδή το νωτιαίο μυελό. Έτσι, με αυτή τη δομή διασφαλίζεται το μάξιμουμ της ευκινησίας και το μίνιμουμ του κινδύνου για το νωτιαίο μυελό (δηλαδή, το εσωτερικό του «σωλήνα» της σπονδυλικής στήλης), που είναι γεμάτος νευρικές απολήξεις.

Οι δίσκοι είναι σχεδόν σαν ζεή στη σπονδυλική στήλη των παιδιών. Όσο μεγαλώνουμε, όμως, το εσωτερικό τους, αλλά και η μεμβράνη που τους περιβάλλει, σκληραίνει. Όταν φτάνουμε τα 20-25 χρόνια, οι δίσκοι της στήλης είναι ήδη αρκετά σκληροί και όταν γερνάμε, είναι σκληροί σαν κόκαλο.

Καμιά φορά, ο δίσκος μπορεί να παρουσιάσει διάφορα προβλήματα, όπως, για παράδειγμα, να παραμορφωθεί. Είτε από κάποιο τραύμα σε τροχαίο είτε σηκώνοντας απότομα ένα πολύ μεγάλο βάρος ή για διάφορους μηχανικούς λόγους, όπως λέγονται οι εξωγενείς παράγοντες (δηλαδή, όσοι οφείλονται σε κάποιο εξωτερικό φυσικό αίτιο), το εσωτερικό του δίσκου μπορεί να διογκωθεί και να αρχίσει να πιέζει την προστατευτική μεμβράνη του. Μπορεί, παράλληλα, να πιέζει και προς τα μέσα τα νεύρα που περνούν μέσα από τη σπονδυλική στήλη. Σε ακραίες καταστάσεις, η εξωτερική προστατευτική μεμβράνη του δίσκου μπορεί να διαρρηχθεί ή και να σπάσει. Τότε ο πόνος είναι ακόμη πιο έντονος.

Τις περισσότερες φορές οι δίσκοι που φθείρονται, εντοπίζονται στο κάτω μέρος της πλάτης και όχι επάνω, στο ύψος των πλευρών.

Γενικά, δηλαδή, τα περισσότερα προβλήματα παρουσιάζονται στην οσφυϊκή περιοχή. Μόνον το 10% των περιστατικών δισκοπάθειας παρουσιάζουν πρόβλημα στο λαιμό ή στο ύψος της ωμοπλάτης.

Στο σημείο αυτό να τονίσουμε ότι υπάρχουν και πάρα πολλές περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι δίσκοι παθαίνουν μεν κάποια ζημιά, αλλά επειδή ακριβώς δεν πιέζουν πάντα κά-

ποιο νεύρο, ο πόνος είναι απών. Έτσι, μπορεί κάποιος να έχει μια σοβαρή παραμόρφωση στους δίσκους της σπονδυλικής του στήλης χωρίς να το ξέρει, επειδή απλούστατα δεν νιώθει καθόλου πόνο.

Η δισκοπάθεια είναι πιο συνηθισμένη πάθηση σε άνδρες ηλικίας κάτω των 50 χρόνων, αλλά μπορεί να απασχολήσει και παιδιά ή νέους που κάνουν απότομες κινήσεις ή σηκώνουν μεγάλα βάρη. Κατά κανόνα, παρουσιάζεται σπάνια σε άτομα που ασκούνται συστηματικά και με μέτρο. Περισσότερο κινδυνεύουν όσοι κάνουν καθιστική ζωή. Υπάρχουν, πάντως, και περιπτώσεις, κατά τις οποίες κανένα εξωτερικό αίτιο δεν δικαιολογεί την πάθηση. Έτσι εικάζεται ότι μπορεί να παίζει ρόλο και η κληρονομικότητα.

Τέλος, πιο επιρρεπείς στη δισκοπάθεια είναι όσοι έχουν μεγάλο βάρος, δηλαδή οι παχύσαρκοι και όσοι αθλούνται χωρίς προθέρμανση, δηλαδή κάνουν γυμναστική αποσπασματικά, χωρίς σταθερό πρόγραμμα.

Εκτός από το σύμπτωμα του έντονου πόνου, όταν κάποιος έχει δισκοπάθεια μπορεί επίσης να νιώσει έντονη ενόχληση και στο ένα από τα δύο του πόδια.

Επιπλέον, νιώθει ανίκανος να σκύψει ή να ισιώσει την πλάτη του – ανάλογα με το σημείο στο οποίο βρίσκεται ο τραυματισμός του δίσκου. Ο πόνος επανεμφανίζεται καμιά φορά με ένα απλό φτάρνισμα ή με το βήχα, δηλαδή με κάτι που προκαλεί απότομη σύσφιξη των μυών της περιοχής.

Άλλο ένα σύμπτωμα της δισκοπάθειας είναι η βαθμιαία ατονία ενός μέλους, είτε χεριού είτε ποδιού. Δηλαδή, το άτομο χάνει ένα μέρος της δύναμης που είχαν οι μύες του συγκεκριμένου μέλους.

Διάγνωση

Για να διαγνωστεί το πρόβλημα, ο γιατρός συνήθως προχωρεί σε μια εξέταση των αντανακλαστικών του ατόμου που παραπονιέται για πόνους ή πιασίματα. Εξετάζει, δηλαδή, τις «σωστές» αντιδράσεις του μυϊκού συστήματος και το κατά πόσον κάποιο χέρι ή πόδι έχει χάσει ένα μέρος της μυϊκής δύναμης που διέθετε. Ελέγχει, επίσης, αν υπάρχει κάποια αλλαγή στις αισθήσεις του ατόμου – στο αίσθημα της αφής ή του πόνου κ.λπ.

Η ακτινογραφία της σπονδυλικής στήλης συνήθως αποκαλύπτει την ύπαρξη τυχόν προβλήματος. Επειδή, όμως, οι ακτίνες Χ δεν δείχνουν πάντα καθαρά τους μαλακούς ιστούς, όπως είναι οι χόνδροι, στις περισσότερες περιπτώσεις γίνεται μαγνητική τομογραφία ή κάποια άλλη πιο ειδική εξέταση για τη σπονδυλική στήλη και το νωτιαίο μυελό.

Θεραπεία

Η θεραπεία εξαρτάται από το μέγεθος του τραύματος στο δίσκο. Σε πολλές περιπτώσεις το πρόβλημα υποχωρεί με την ξεκούραση και με τη λήψη κάποιων μέτρων που περιορίζουν τη φλεγμονή στο συγκεκριμένο δίσκο.

Η χειρουργική επέμβαση προτείνεται ως λύση μόνον όταν δεν αποδίδει καμιά άλλη μέθοδος αντιμετώπισης ή όταν η ζημιά που έχει γίνει είναι τόσο μεγάλη, ώστε πλέον θίγει νεύρα ή συγκεκριμένα όργανα που επηρεάζονται από αυτά τα νεύρα.

Σε γενικές γραμμές, οι δίσκοι γιατρεύονται συνήθως από μόνοι τους, δηλαδή χωρίς να χρειαστεί επέμβαση και η πληγή τους κλείνει, αφήνοντας τον ασθενή να ξαναβρεί την ευκινησία του και να ξεχάσει τους πόνους που είχε.

Το βιολογικό μας ρολόι και πόσο επηρεάζει την έλευση του γήρατος

Ο άνθρωπος φιλοδοξεί να παραμείνει υγιής και στιβαρός αένας. Η σταθερότερη ανθρώπινη επιδίωξη είναι η μακροζωΐα. Κι οι περισσότεροι ενδιαφέρονται για ποσότητα, καθώς η ποιότητα ζωής εξασφαλίζεται πιο δύσκολα.

Ωστόσο, ακόμα κι αν δεχθούμε πως μπορεί να κερδηθεί η μακροβιότητα κι η ευτυχία, το βέβαιο είναι πως δεν κατακτάται χωρίς προσπάθεια και γνώση. Τη ζωή για να τη ζήσει κάποιος χρειάζεται τέχνη. Και

για να τη διαφυλάξει τεχνική. Οι βιολογικές μεταβολές που επέρχονται με τη γηρατειά διαμορφώνονται από τις κληρονομικές καταβολές κι από τον τρόπο ζωής του κάθε ατόμου. Αίτιο είναι η φυσιολογική φθορά που συνοδεύει το πέρασμα του χρόνου κι άλλοι οι παθολογικές ασθένειες που συσσωρεύονται στον ηλικιωμένο, ως αποτέλεσμα λανθασμένης διατροφής ή διαβίωσης. Η Ιατρική είναι σε θέση να κατονομάσει τις 7 πιο γνωστές αιτίες θανάτου. Και να υποδείξει τρόπους ζωής που υπόσχονται μακροζωΐα.

Οι 7 κυριότερες αιτίες ασθενειών στον άνθρωπο που ζει σε «δυτικού» τύπου κοινωνίες είναι:

- Παχυσαρκία, υψηλή πίεση, κάπνισμα, υψηλή χοληστερίνη, αλκοολισμός, έλλειψη σωματικής άσκησης, άγχος. Τα γηρατειά έρχονται βαθμιαία στη διάρκεια της ζωής. Αιτία ανομοιόμορφα από άνθρωπο σε άνθρωπο. Ο καθένας μας γεννά με διαφορετική ταχύτητα. Η αναφορά πως κάποιος είναι γέρος, περισσότερο συνδέεται με τη βιολογική του κατάσταση παρά με τη ηλικιακή του πράξη. Η Ιατρική δεν γνωρίζει τι ακριβώς είναι το γήρας. Και πως ο καθένας μας αντιστέκεται σε αυτό. Μια θεωρία υποστηρίζει πως ο κύκλος της ζωής του ανθρώπου μοιάζει μ' ένα ρολόι που έχει προγραμματιστεί για 100-120 χρόνια. Τι είναι όμως αυτό που το κάνει να «τρέχει» μερικές φορές πιο γρήγορα, είναι δύσκολη απάντηση. Κάθε ανθρώπινο κύτταρο κληρονομεί πληροφορίες μέσα στις οποίες περιέχεται ο προγραμματισμός του. Αυτό το πρόγραμμα είναι υπεύθυνο για τη βιολογική αποστολή του κυττάρου που θεωρητικά αναπαράγει τον εαυτό του αναρίθμητες φορές. Φαίνεται πως με τη συνεχή επανάληψη του προγράμματος συμβαίνουν καταστροφικά λάθη.

Άλλες φορές, επιβλαβείς επιδράσεις στο περιβάλλον του κυττάρου προκαλούν φθορά.

Ποιο θεωρείται όμορφο πρόσωπο

Το καλύτερο επικοινωνιακό «εργαλείο» του ανθρώπου είναι το πρόσωπο. Πέρα από τα μηνύματα που περνάει μέσω μορφασμών, είναι αυτό που μας κάνει να χαρακτηρίσουμε κάποιον ελκυστικό ή όχι. Τα πάντα στρέφονται γύρω από το σεξ, υποστηρίζουν οι επιστήμονες. Το διαχρονικά σεξουαλικό πρόσωπο της Μέρilin Μονρόε, με τα μισόκλειστα και τα σαρκώδη χείλη που παραπέμπουν σε σεξουαλικό ερεθισμό, εξακολουθεί να θεωρείται πρότυπο ομορφιάς.

Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν ότι το ελκυστικό πρόσωπο είναι εκείνο που έχει απόλυτη συμμετρία, ακολουθώντας το χρυσό κανόνα όπου η αναλογία μήκους και πλάτους ισούται με 1,618. Για τους καλλιτέχνες της Αναγέννησης, το ιδανικό πρόσωπο μπορούσε να διαιρεθεί σε 7 απολύτως συμμετρικά τετραγώνια ενώ στα τέλη του 19ου αιώνα ομορφότερα είναι τα «συνηθισμένα» πρόσωπα, με τη λογική ότι μας θυμίζουν κάτι, άρα είναι οικεία, επομένως και όμορφα.

Η σύγχρονη ερευνήτρια Βίκι Μπρους θεωρεί πάντως ότι ελκυστικά είναι τα πρόσωπα που μαρτυρούν γενετική υγεία και την ικανότητα του ανθρώπου να έχει γερούς απογόνους. Οπότε είναι καθαρά θέμα αναπαραγωγικού ενστίκτου η προτίμησή μας για ένα συμμετρικό πρόσωπο.

Την άποψη αυτή ενισχύουν φωτογράφοι που υποστηρίζουν ότι ένα πρόσωπο με έστω αμυδρές ασυμμετρικές γίνεται πολύ πιο ελκυστικό αν διορθωθούν με υπολογιστή οι «ατέλειες» αυτές.

Όταν σκεφτόμαστε "καίμε" θερμίδες!

Ολες οι εγκεφαλικές δραστηριότητες απαιτούν ενέργεια, πράγμα που έχει αποδειχθεί από σειρά ερευνών για τη διαδικασία μεταφορά μηνυμάτων στον εγκέφαλο. Οι θερμίδες λοιπόν είναι απαραίτητες, αφού αποτελούν το καύσιμο του οργανισμού. Μόνο που για τις σκέψεις μας - όσο σοβαρές κι αν είναι αυτές - οι θερμίδες που χρειαζόμαστε είναι πολύ λίγες. Σειρά ερευνών έχουν αποδείξει ότι η διαδικασία μεταφοράς μηνυμάτων στον εγκέφαλο περιλαμβάνει τη χρήση ενέργειας, αλλά η θερμότητα που παράγεται είναι ελάχιστη. Ο μόνος τρόπος λοιπόν να χρησιμοποιήσετε... τη σκέψη σας για να «κάψετε» θερμίδες και να χάσετε βάρος είναι να πείσετε τον εαυτό σας ότι πραγματικά χρειάζεται να απαλλαγείτε από τα επιπλέον κιλά, και άρα πρέπει να αλλάξετε τις διατροφικές σας συνήθειες.

Η ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΘΥΜΗ ΠΛΕΥΡΑ

Η Λιάνα είναι συμμαθήτριά μου στη γυμναστική. Έχει ένα γερό σφικτοδεμένο κορμί, ήες και το ξέχασε ο χρόνος. Με το πρόσωπό της ο χρόνος δεν στάθηκε το ίδιο αφηρημένος κι η Λιάνα αποφάσισε να πάρει την υπόθεση στα χέρια της.

«Πηλαστική και λίφτινγκ!».

Εδινε τη σκυτάλη σε πηλαστικό χειρουργό; Εγώ θα φοβόμουν. Πα-ρακαλιά να πάω από συγκοπή για να μη μπω σε νοσοκομείο. Πα-ρά πατσουρόγδερνε, κλήλιο πατσουρογήρασκε!

Η Λιάνα όμως ήταν άηλος τύπος.

«Πυγκμαίλιον παιδί μου!».

«Ποιός είναι αυτός;».

«Ο καλύτερος μετά το Θεό! Ανθρωποπλάστης!».

Αστέρας της πηλαστικής χειρουργικής ο δόκτωρ Πυγκμαίλιον είχε έδρα του το Λονδίνο και χάριζε νιάτα κι ομορφιά σε πελάτισσες και πελάτες απ' όλην τον κόσμο. Η Λιάνα το 'βαθε πρόγραμμα.

«Να με σουηλουπώσει...».

Εκανε μούτρες στον καθρέφτη και διάβηγε στυλ.

«Να μου τονώσει κάπως τα ζυγωματικά, να μου «πάρει» λίγο το μά-γουλο... Να μ' «ανοίξει» λίγο το μέτωπο...».

Ολ' αυτά θα γίνονταν μετά τα «χοντρά» κο-ψοραψίματα του δόκτορα. «Χρυσοχέρης παιδί μου!».

Μέρα τη μέρα βεβαιότερη για τη μεγαλο-φυΐα του όρος Πυγκμαίλιον η Λιάνα έκανε τα αγριότερα όνειρα για το καινούργιο της πρόσωπο. Της μπήκε στο μυαλό ν' αλληιάξει ριζικά. Αρχισε έρευνες. Θα της ταίριαζε η μύτη της Νεφερτίτης;

Μπήκε σ' άηλα κανάλια. Τι ήταν στην προηγούμενη ζωή της; Ήταν η Κηεοπάτρα ή μήπως μια φτωχή Αιγυπτία σκλάβα; Και γιατί Αιγυπτία; Χάθηκε μια καλλιωνή της φυ-λής των Μαορί; Μια αναγεννησιακή Ιταλί-δα; Μια βαλκυρία, συγγενής των Νιμπε-λούγκεν; Παραψυχολόγοι και χαρτομάντι-σες ερευνούσαν το αθέατο παρελθόν της. Γαλήνιδα κόμπσσα ή ινδιάνα βισωνο-γδάρτρα της φυλής των Μαυ-ροποδάρων;

Τη φάση της παραψυχολογίας ακολούθησε η φάση της σινεφι-λίας. Πηγαίναμε σινεμά νύχτα, στη δεύτερη προβολή. Βγαίναμε τελευταίες και χωριζόμαστε. Εγώ έπιανα την κουβέντα στο υ-σταγμένο ταξιδέτην.

Η Λιάνα ξεκάρφωνε με το περιποιημένο της νύχι φωτογραφίες απ' τα γκρο πλιν της πρωταγωνίστριας. Γδύσαμε έτσι κάμποσους κινηματογράφους. Η Λιάνα έψαχνε για πρόσωπα όχι απηλώς όμορ-φα, αηλιά και ασυνήθιστα, άγνωστα στο πηλατύ κοινό. Έτσι ήουστή-καμε πάμπολλες ταινίες «τέχνης» σε ειδικά αφιερώματα. Βουληγά-ρες, Μογγόλες όηες τις μάζεψε στο αρχείο της η Λιάνα, δυο βαλί-τσες φωτογραφίες. Όταν ένιωσε έτοιμη, τηλεφώνησε στην κλινική του δόκτορα Πυγκμαίλιον για ραντεβού. Λίγες εβδομάδες αργότε-ρα. Πρώτα έπρεπε να κάνει κάποιες εξετάσεις.

Μαζί με τις εξετάσεις κάναμε και δοκιμές. Η Λιάνα έκοβε τις φω-τογραφίες σε αριθμημένα κομματάκια και σχημάτιζε παζλ δικής της εμπνεύσεως. Το μάτι της Βίβιαν Λη, το χείλι της Κιμ Μπάσι-ντζερ, το φρύδι της μακαρίτισσας της Χέντυ Λαμάρ, του κούτελο της Μέρυλ Στρηπ, το σαγόني της Σιγκούρνει Γουήβερ, το μάγουλο του Μίκυ Ρουρκ...

Εψαχνε το πρόσωπο των ονείρων της με τις πιο επαναστατικές μεθόδους: Επιανε μια χούφτα χαρτάκια, τα πέταγε στον αέρα και μελετούσε τον τυχαίο τους σχηματισμό όπως προσγειώνονταν στην μοκέτα. Είχε πάρει κι ένα εκατόφυλλο τετράδιο και κατέ-γραφε συνδυασμούς.

Όταν έφθασε ο καιρός του ραντεβού, το τετράδιο είχε γεμίσει με-χρι την τελευταία σελίδα. Στο δρόμο για το αεροδρόμιο η Λιάνα μου περιέγραφε τον καινούργιο εαυτό της: Μάτι αμυδαλωτό, τα

σθάβικα ζυγωματικά της λευκορωσίδας στάρητ Τυφλοσοούρτεβ-νας, τα ρουφηγμένα μάγουλα της Σερ, το στόμα της Βικτώρια Αμπρή και το λακκάκι του Κερκ Ντάγκλας στο σαγόني. Οδηγούσα και σκεφτόμουν τον Πυγκμαίλιον. Τι σου 'ρχεται κακομοίρη!

Η Λιάνα μου τηλεφώνησε πριν την επέμβαση. Η πολυτέλεια της κλινικής του Πυγκμαίλιον ήταν το κάτι άλλο.

«Και το νέο σου πρόσωπο;» ρώτησα. «Κατέληξες;».

«Σύνθεση άγνωστη ακόμη!» με πληροφορόρησε περήφανα η Λιάνα «Δε σου ήέω τίποτα, θα με δεις έτοιμη...».

Οι μέρες πέρασαν. Δουλειές και καθημερινότητα κράτησαν την σκέψη μου μακριά απ' τη Λιάνα. Ωσπου ένα βράδυ χτύπησε το τη-λέφωνο.

«Λιάνα μου! Τι έγινε, πήγαν όηα καλά;».

«- να 'ρθω να σε δω».

«Εηα. Και τώρα άμα θέλεις;».

«Είσαι μόνη;».

Σε λίγο μου χτυπούσε το κουδούνι. Ανοιξα.

ΓΡΑΦΕΙ Η Μάγία Διαμάντη

Το Χρυσό ✂ Ψαλίδι

Είχε σκωμένο το γιακά της καπαρντίνας της και φορούσε καπέλ-λο. Μπήκε στο καθιστικό με το πηλά κι έκατσε μακριά απ' το φως. Δεν μ' άφησε ούτε να την φιλήσω, ίσως ήταν νωρίς ακόμη.

«Δε θα σε δω;» πρότεινα. Αξίζει τα ηεφτά του ο δόκτορας;

Η Λιάνα γέηασε σαρκαστικά. Ενα κακό προαίσθημα με κατέληβε και θυμήθηκα το κηασσικό εικονογραφημένο που είχα διαβάσει μι-κρή: «Ο Ανθρωπος που γεηά». Ήταν ένας που τον είχαν παραμορ-φώσει μικρό, είχαν χαράξει στα χείλη του ένα μόνιμο χαμόγελο. Ποιος ξέρει πως χαράξανε τη Λιάνα. Ο Ανθρωπος που Κηαίει;

Πλησίασε στο φως και είδα ότι κάτω απ' το καπέλλο της φορούσε και βέηο. Το Σιδηρούν Προσωπέιον;

Η Λιάνα έβγαηε καπέλλο και βέηο και μια ξένη με κοίταξε κατά-ματα με αγωνία. Η Εκδίκηση του Μοντεχρήστου! Ούτε ο άνθρωπος που γεηά, ούτε ο άνθρωπος που κηαίει. Ο Ανθρωπος που έμεινε με το Μπα, ο Εκπληκτος Ανθρωπος. Ο Ανθρωπος - που - είδε - το - δυ-στύχημα. Ο Ανθρωπος - που - μόηις - είδε - το - λογαριασμό. Τον έ-πρηξε φαίνεται το δόκτορα και την εκδικήθηκε. Τράβηξε να συμ-μαζέψει τα περισσευάμενα, αηλιά τα παρατράβηκε, της κόηηησε τα φρύδια στο ταβάνι και το στόμα έμεινε ορθάνοιχτο προς τα πά-νω.

Τι ήνε τέτοιες ώρες; «Αμα κοντύνεις τα μανίκια και ράψεις τα κομπιά πιο έξω θα στρώσει καλύτερα;». Μεταποηίσεις το «Χρυσό Ψαλίδι»; Αμ' χρυσό δεν του το πλήρωσε;

Μετά την πρώτη κρυάδα ξεθάρρεψα, μπήκε κι η Λιάνα στις ηε-πτομέρειες. Μου φαινόταν παράξενο ν' ακούω τη φωνή της Λιάνας κοιτώντας τ' αρμονικά χαρακτηριστικά, την κομψή μύτη, τα ηεπτά μάγουλα... όηα έκπληκτα· έκπληκτα βρέξει - χιονίσει!

«Έτσι και δε διορθωθώ θα του χαράξω τη μούρη με το ίδιο του το υυστέρι!» κατέηηξε.

Η ψυχολογική της κατάσταση ήταν δικαιολογημένα κακή. Την είχε αρνηθεί η ίδια η μάνα της. Δεν την αναγνώριζε, δεν ήθελε ν' ανοίξει την πόρτα. Μπήκε στο σπίτι με τη βία. Η γριά της ζήτησε να πάρει ό,τι θέλει αλλιά να μην την πειράξει. Ο μόνος που την γνώρισε ήταν ο γέρικος σκύλος, το ξεδοντιασμένο γκριφόν που του ανέβαλλε την ευθανασία. Δεν την χρειάστηκε. Σαν το πιστό σκυλί του Οδυσσέα, γρύηθισε σιγανά, κούνησε την ουρά να δώσει γνωριμία και ξεψύχησε...

Το βράδυ εκείνο η Λιάνα κοιμήθηκε στο σπίτι μου. Το πρωί έφυγε βιαστικά και μου τηλεφώνησε στην δουλειά για να μ' ευχαριστήσει. Τα προβλήματα της δεν έλεγαν να τελειώσουν. Ενωθε πως είχε χάσει τον εαυτό της. Δυσκολευόταν να προσαρμοστεί στην καινούργια της εμφάνιση.

Απέφευγε τους καθρέφτες γιατί ξενιζόταν· αλλιά η ζωή είναι γεμάτη τζάμια, βιτρίνες, παρμπρίζ, καθογυαλισμένα πηλακάρια...

Επαθε κρίση ταυτότητας. Ξυπνούσε τις νύχτες και μου τηλεφώνουσε. Με ρωτούσε ποια ήταν. Όταν με παράρηζε της έκανα πλάκα. «Ο άγνωστος Χι!» της έλεγα μπας και σοκαριστεί και συνέρθει...

Χτες τη συνόδεψα ξανά στ' αεροδρόμιο. Φεύγει στη Βραζιλία. Οχι

για να εγκατασταθεί μόνιμα εκεί μαζί με τους άλλους εγχειρισμένους, μαζί και διεθνείς εγκληματίες που άηλαξαν πρόσωπο, όχι. Για δεύτερη επέμβαση πάει. Εκεί χειρουργεί ο φοβερός δόκτωρ Μιχελάνχελο· τ' αριστερό χέρι του Θεού (το δεξί είναι ο Πυγκμαίλιον)....

Μαζί της πήρε υλικό:

- Φωτογραφία της Αφροδίτης της Μήλου (κοίτα μωρή μη σου κόψει τα χέρια κατά λάθος!).

- Φωτογραφία του συγχωρεμένου γκριφόν που της έδειξε αφοσίωση.

- Μια χούφτα χώμα ελληνικό, αν δε σπκωθεί απ' το χειρουργείο να το 'χω μαζί της, μην τρέχω με το φτυάρι τελευταία στιγμή...

Κι εγώ κάνω ό,τι μπορώ. Τάμα στην Παναγιά της Τήνου για την καλή μου φιληνάδα! Προμηθεύτηκα όλα τα χρειαζόμενα: Ασημένια μάτια, φρύδια, αυτιά, στόματα, κούτελα ό,τι είχε το μαγαζί από ανθρώπινα ανταλλακτικά. Πάρτα Παναγίτσα μου και κάν'τα ό,τι νομίζεις, όπως ξέρετε εσείς εκεί πάνω και το 'χετε ξανακάνει, γιατί εδώ κάτω δεν σας έχουμε ξεπεράσει ακόμη.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Αλέξανδρος...: ο εικονιζόμενος αριστερά δικηγόρος - Νίκος...: ο εικονιζόμενος δεξιά ηθοποιός.

2. Το σύνολο των επίπλων σπιτιού, η οικοσκευή - Επιφάνεια που περιορίζει χώρο ή κοιλότητα.

3. Σκυλίσια ράτσα - Μοχλός για το κλείσιμο πόρτας από μέσα - Διαστημικός σταθμός.

4. Επιδρομή, ιδίως για αρπαγή ζώων - Την αγάπησε ο Ηρακλής (μυθ.) - Γερμανός πολιτικός.

5. Μισό... γιοτ - Επαρχία του νομού Κοζάνης - Μεγάλος κήπος με δεντροστοιχίες και πρασιές.

6. Σκορπίζω σταγόνες υγρού - Και στο έγκλημα οδηγεί - Σε κρεβάτι τοποθετείται.

7 Η μεγαλύτερη ήπειρος - Πόλη της Θράκης - Το ένα όγδοο του εμπορικού πήχη.

8 Αδελφός του Ιάφεθ - ... Ηρακλής: βιομηχανία τσιμεντών - Ντουζίνα με γραμμата - Η αυτοκρατορία τους καταλύθηκε από τους Ισπανούς - Μουσική νότα.

9 Τόσα ικανοποιούν τον πλεονέκτη - Ομάδα πουλιών που έχουν τα δάχτυλα ενωμένα με μεμβράνη.

10. Ιρλανδός συγγραφέας - Ακίλε... Ιταλός πολιτικός - Ανεση, ευρωχωρία από την αραιώση.

11 Πρόσωπα που έχουν κατηγορηθεί σε μυστήρια - Πόλη της Γαλλίας - Φυτρώνει σε παρόχθια μέρη.

12. Σκαμιστική ισοπαλία - Συνώνυμο του πλάτους - Διέσωσε την πανίδα της γης.

13 Καλλιεργήσιμο χορταρικό - Το εθνικό μας φαγητό.

ΚΑΘΕΤΑ

1 Βοηθός καθηγητή πανεπιστημίου.

2 Ο,τι δεν υπάρχει στην πραγματικότητα τη στεριείται.

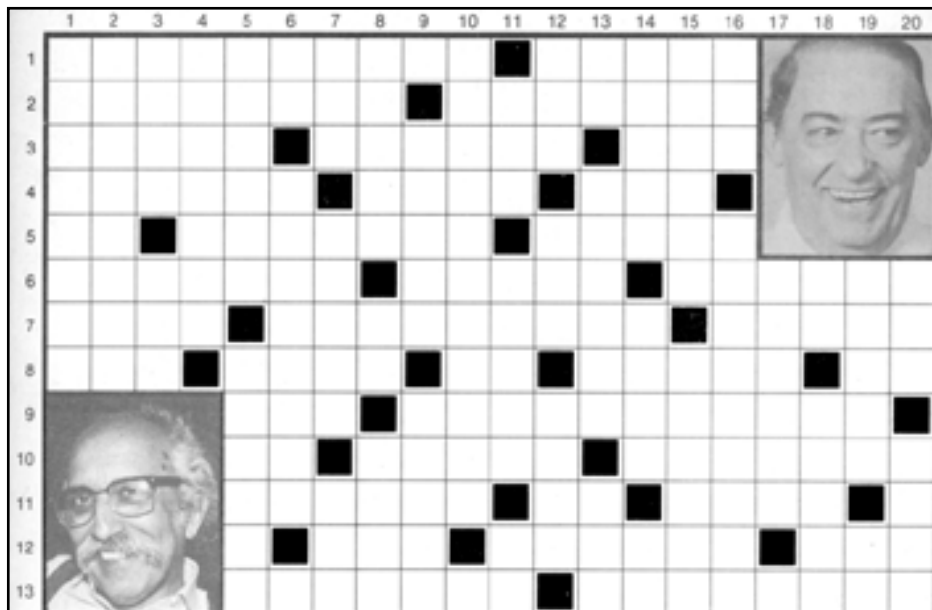
3 Χίλια του τόνου - Πόλη της Γαλλίας.

4 Κομικό μουσικοθεατρικό έργο.

5 Με τον κόσμο της ύλης σχετικός - Με την όσφρηση δεν γίνεται αντιληπτός.

6 Ακριτική νησίδα μας - Κώστας...: ηθοποιός.

7 Παλιά αρχικά της στρατονομίας - Τρόπος μεταβίβασης ιδιοκτη-

σίας - Πόλη του Βελγίου.

8 Απόλεια από φθορά - Λατινικό «και» - Χρονικός σύνδεσμος.

9 Ερωτηματική αντωνυμία (πληθ.) - Χωρίς προσμείξεις αυτά.

10 Από τις οροφές σπηλαίων κρέμονται.

11 Είναι τα Πυρηναία - Χώρα κέντρο του βουδισμού - Πρώτα στο φίδι και στο... φιλί.

12 Κρις...: Αγγλος τραγουδιστής - Αρχή συμπερασμάτων - Είδος σχετικά φτηνού ψαριού.

13 Αρχικά κατηγορίας οχημάτων - Από δέντρα κόβονται - Γερμανός συνθέτης.

14 Μέλας...: έτρεφε αρχαίους Σπαρτιάτες - Σύζυγος του Ιωακείμ - Επιτακτικό μόριο.

15 Λειτουργεί βάσει καταστατικού - Παράσιτο, ενοχλητικό ζώοφιλο.

16 Γάλλος αντιστασιακός ποιητής - Ηθική βλάβη, εξευτελισμός (μψ).

17 Λικέρ αρωματισμένο με απόσταγμα τριαντάφυλλου.

18 Περιλαμβάνονται στο... κώλυμα - Εγερτήριο σάλπισμα.

19 ... άουτ: διακοπή από βλάβη της ηλεκτροδότησης μεγάλης περιοχής - Ατέλειωτη... οδή.

20 Η μυθική χώρα του βασιλιά Αιήτη - Μεγάλη του εγωϊστή για τον εαυτό του.

Βαγγέλης Λιάπης

Συνέχεια από τη σελ. 20

Έτσι το 1950 όταν λειτούργησε στην Αθήνα ένα ελεύθερο ανοικτό πανεπιστήμιο με τον τίτλο ΑΘΗΝΑΙΟΝ έτρεξε (σε ηλικία 36 χρόνων) να γραφτεί χωρίς να σκεφτεί κόπο και χρήμα μιας και τα μαθήματα αυτά γίνονταν με πληρωμή. Εκεί του δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσει μαθήματα μεταπτυχιακού επιπέδου. Διδάχτηκε από τον Κων/νο Τσάτσο φιλοσοφία του Δικαίου, από τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο Κοινωνιολογία, από τον Κωνσταντίνου Δημαρά Ιστορία της Τέχνης, από τον Ι.Μ. Παναγιωτόπουλο Νεοελληνική Λογοτεχνία και από τον αξεπέραστο Βαγγέλη Παπανούτσο μαθήματα Φιλοσοφίας, χαρακτηρισολογίας, γνωσιολογίας και παιδαγωγικής. Δεκατέσσερα χρόνια συνέχισε να παρακολουθεί τα μαθήματα αυτά στο ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Σημειώστε παρακαλώ από τα 36 μέχρι τα 50 χρόνια του). Ομως το ακόρεστο πνεύμα του Βαγγέλη Λιάπη δεν χόρταινε. Ο ίδιος μου είπε: «Κάθε φορά που έβγαινα από το αμφιθέατρο αυτού του Πανεπιστημίου έλεγα στον εαυτό μου ότι δεν ξέρω τι μου γίνεται». Τα λόγια του βεβαίως μας παραπέμπουν στον σοφό παππού μας τον Σωκράτη και τη φράση του «Εν οίδα ότι ουδέν οίδα» δηλ. «Ενα ξέρω ότι τίποτα δεν ξέρω». Ενας άνθρωπος, σαν το Βαγγέλη Λιάπη που έχει αποθησαυρίσει έναν τέτοιο πλούτο γνώσεων, είναι φυσικό ν' αναζητήσει την παραπάνω γνώση από τους σοφότερους όλων των δασκάλων. Κι αυτοί είναι δύο. Η ζωή και ο Πάσος. Φτάνει ο μαθητής να ξέρει τον τρόπο που θα αξιοποιήσει τη γνώση που του προσφέρουν. Κι εκείνος ήξερε και ξέρει πολύ καλά.

Όσον καιρό δικηγόρουσε, μαζί με τις καταθέσεις και μαρτυρίες των πελατών του μάζευε και στοιχεία γύρω από την τοπική παράδοση. Πολλές φορές οι φίλοι του του έλεγαν να σταματήσει τούτη την συνήθεια που εκτός από χάσιμο χρόνου, προσβάλλει και την πανεπιστημιακή του υπόσταση. Όταν όμως είδαν να κυκλοφορεί το πρώτο του βιβλίο τότε άλλαξαν γνώμη. Υστερα ήρθε και το δεύτερο, το τρίτο και το πέμπτο, το δέκατο κ.λπ., ενώ στο συρτάρι του περιμένουν την έκδοσή τους μια ντουζίνα ακόμη ανέκδοτα έργα του. Ο Βαγγέλης Λιάπης ακαταπόνητα συνεχίζει να μαζεύει σημειώσεις, να τις ταξινομεί και να τις μετουσιώνει σε έργο ζωής. Ενα έργο που φτάνει στα χέρια μας σαν ιερή σκυτάλη και μας μεταλαμπαδεύει το ΧΡΕΟΣ. Να σεβαστούμε και να συνεχίσουμε την ιερή τούτη σκυταλοδρομία που θα περιώσει ό,τι πολυτιμότερο έχει να επιδείξει κάθε έθνος. Την ΠΑΡΑΔΟΣΗ. Μ' άλλα λόγια το θεμέλιο ήθη πάνω στον οποίο στηρίζεται το πολιτιστικό οικοδόμημα κάθε τόπου.

Τιμήθηκαν 3 διαλεχτοί συμπολίτες μας

Στις 16 Δεκεμβρίου, ημέρα Τετάρτη, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση στο Κέντρον «Ελευσίνα Μυστήρια». Εκδήλωση με σκοπό να τιμήσουν τους κ.κ. Αλκη Μαρούγκα, Παναγιώτη Μιχαλάκη και Θρασύβουλον Ρόκα για την επί πολλά έτη προσφορά τους στο Οδηγικό έργο της πόλης μας.

Μεσ του χρόνου την τροχιά και την πνοή του απείρου μνήμες πολλές, στιγμές τρυφερές ξεπηδούν -λες ανάγκη ν' απλωθούν για ν' αγκαλιάσουν την ίδια την ψυχή του ανθρώπου που πασχίζει ξέχωρα από τα δικά της προβλήματα - μ' ευγένεια, με ήθος, με σθένος να σταθούν φιλότιμα με μετριοφροσύνη περισσή

στα πρόσωπα που οι Κυρίες της Ομάδας Συνεργασίας Παλαιών Οδηγών επέλεξε και αφιερώνει - σαν μικρό δείγμα ευγνωμοσύνης την τιμητική εκδήλωση στους κ.κ. Αλκη Μαρούγκα, Παναγιώτη Μιχαλάκη και Θρασύβουλο Ρόκα.

Οι κυρίες της Ομάδας είχαμε την καλή τύχη να γίνουμε κοινωνοί αυτής της σημαντικής προσφοράς και τους ευχαριστούμε από καρδιάς.

Η υπεύθυνη της Ομάδας κ. Ελλη Κωνσταντοπούλου απένειμε τιμητική πλακέτα.

Ήταν μια όμορφη, συγκινητική εκδήλωση.

Σ. ΔΟΥΚΑ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΚΑΝΗ

Συνέχεια από τη σελ. 21

Αλλά ας ρίξουμε για λίγο τον δημοσιογραφικό μας φακό στις δραστηριότητες του νεαρού πανίσια ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΟΚΑΝΗ έξω από το χώρο της ταβέρνας.

Φοίτησε στο ωδείο του Αλέκου Λασκαρίδη στην Αθήνα και κατά τη διάρκεια των σπουδών του πήρε μέρος σε πολλές μαθητικές συναυλίες όπου ξεχώρισε με το εκφραστικό του παίξιμο. Το 1997 σπουδαστής ακόμα, παρουσιάστηκε στο Πνευματικό Κέντρο Θρακομακεδόνων όπου έδωσε ρεσιτάλ με έργα Σοπέν. Τον επόμενο χρόνο εμφανίστηκε στη φιλολογική αίθουσα Παρνασσός στα πλαίσια ενός αφιερώματος στον Γ. Βιζυινό όπου έπαιξε και τραγουδίασε μελοποιημένα κομμάτια του ποιητή, ενορχηστρωμένα από τον ίδιο. Συνεργάστηκε με τη Θριάσειο Μουσική Σχολή σε διάφορες εκδηλώσεις της και έλαβε μέρος στο αφιέρωμα στο Β. Λάσκο που παρουσιάστηκε στα Αισχύλεια 1997 παίζοντας συνθεσάιζερ και μελοποιώντας στίχους ελευσίνιων ποιητών. Εκεί κάνει τη

μουσική αναπαραγωγή στο θεατρικό έργο «Σπιθοβολάκης» που ανέβηκε από το ελληνικό σχολείο του Νεκαρτένολιγκεν και στο «Ανέβα στη στέγη να φάμε το σύννεφο» που παρουσιάστηκε το καλοκαίρι του '98 από το Δημοτικό Σχολείο Μάνδρας. Πρόσφατα πήρε μέρος στον 13ο Πανελλήνιο Μουσικό Διαγωνισμό πιάνου και κέρδισε τον πρώτο έπαινο. Σε λίγες ημέρες δίνει εξετάσεις για να πάρει το δίπλωμά του. Στόχος του το Άριστα. Του το ευχόμαστε ολόψυχα.

Για την μικρούλα ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΟΚΑΝΗ τι να πούμε; Δεν έχει κάνει ουπουδές αλλά αξίζει να πάτε μια Κυριακή μεσημέρι στην ταβέρνα του Καραϊσκάκη. Εκεί θα δείτε την ππεράτη και σπρτζά Μαρινούλα να παίζει με τόση άνεση το Αρμόνιο και να συνοδεύει τα τραγούδια της οικογένειας που δεν θα σας μείνει καμία αμφιβολία ότι οι ρίζες του παππού Γαρυφάλλου και της γιαγιάς Μαρίας συνεχίζουν να δίνουν γλώνους και καρπούς στο πρόσωπο των εγγονών τους.

Κατερίνα Μουρίκιν

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

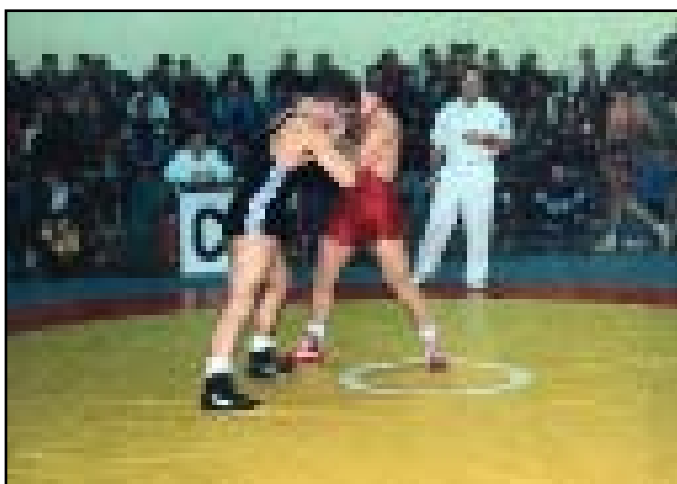
Τα δύο αδέρφια Αντώνης και Μαρία Στεφανίδη, πρωταθλητές ιστιοπλοΐας σκαφών τύπου OPTIMIST και EYROPE αντίστοιχως, συνεχίζουν την αξιόλογη ανοδική πορεία τους έχοντας βραβευθεί σε αγώνες διασυλλογικούς και πανελλήνιους.

Πρόσφατη βράβευση της Μαρίας Στεφανίση ήταν από τον Αθλητικό Οργανισμό Δήμου Πειραιώς ως αθλήτρια Πειραιϊκού συλλόγου (Ο.Σ.Φ.Π.) για την επιτυχή πορεία της το έτος 1998 και την πρώτη θέση στο πανελλήνιο πρωτάθλημα.

Ο μικρός αδελφός Αντώνης, προκρίθηκε στη 15άδα από 150 σκάφη του Αργοσαρωνικού. Οι 15 αυτοί με άγητους 50 ιστιοπλοΐτες απ' όλη την Ελλάδα, μέχρι ηλικίας 15 ετών, δημιούργησαν την προεθνική και αγωνίστηκαν από τις 14 έως τις 18 Απριλίου στο Ν.Ο. Βούλας Βάρκιζας για να προκριθούν οι 15 καλύτεροι και να αποτελέσουν την Εθνική ομάδα OPTIMIST, η οποία θα μας αντιπροσωπεύσει το καλοκαίρι στο παγκόσμιο πρωτάθλημα στην Μαρτνίκα και στους Πανευρωπαϊκούς οι οποίοι φέτος θα διεξαχθούν στην Ελλάδα.

Ο Αντώνης μετά από προσπάθεια κατετάγη δωδέκατος και θα μας αντιπροσωπεύσει στους Πανευρωπαϊκούς (οι πρώτοι 5 πάνε στο Παγκόσμιο και οι υπόλοιποι 10 στους Πανευρωπαϊκούς). Το περιοδικό μας δίνει συγχαρητήρια στους δύο ιστιοπλοΐτες, οι οποίοι ως Εθελούσιοι μας γεμίζουν υπερηφάνεια.

Δυστυχώς και πάλι θα πρέπει να αναφέρουμε την αδιαφορία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για αθλητές ταλέντα, που προσδεδύουν μόνο χάρη στη δική τους θέληση χωρίς άλλη υποστήριξη.

Ο Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου Ασπροπύργου και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Φιλάθλων Πάλης διοργάνωσαν Πανελλήνιους Αγώνες Ελληνορωμαϊκής και Ελευθέρας Πάλης Παίδων, το Σάββατο 24 Απριλίου στο κλειστό γυμναστήριο του Δημ. Σταδίου Ασπροπύργου.

Διασυλλογικό Πρωτάθλημα ΤΑΕ KWON DO ΠΑΙΔΩΝ - ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ πραγματοποιήθηκε στο Κλειστό Γυμναστήριο Εθελούσιων στις 24-25 Απριλίου. Το πρωτάθλημα διοργάνωσαν η Τ.Ε. Αττικής Βοιωτίας και Νήσων, ο Αθλ. Οργανισμός του Δήμου

Εθελούσιων και ο ΑΓΟ ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΤΑΕ KWON DO ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ. Από το σύλλογο «Αιοχύλος» στην κατηγορία παιδών 40-45 Kg ανεδείχθη 1ος ο αθλητής Μαντέλλης Βασίλειος και στην κατηγορία Κορασίδων 43-47 Kg 1η η αθλήτρια Μαντέλλα Αγγελική.

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

Τώρα και
ΙΕΚ!

Ι.Ε.Κ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΓΓΡΑΦΕΣ
ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ
Αρ. Μητρώου 01047
Ελ. Βενιζέλου 1- Ελευσίνα
(Επάνω από την Ιονική)
ΤΗΛ/ΦΑΧ: 5547233 - 5540329

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

- ▶ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ Η/Υ
- ▶ ΛΟΓΙΣΤΩΝ
- ▶ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΩΝ
- ▶ ΑΝΑΛΥΤΩΝ Η/Υ
- ▶ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
- ▶ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ
- ▶ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
- ▶ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ
- ▶ MANAGEMENT
- ▶ MARKETING
- ▶ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
- ▶ D.T.P. - MANAGEMENT
- ▶ FOUNDATION (ΒΡΕΤΑΝΙΚΑ ΠΑΝ/ΜΙΑ)

λάμδα

Υπεύθυνος Σπουδών: **ΛΙΝΑΡΔΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ**
Ελευθερίου Βενιζέλου 1 (Πάνω από την Ιονική τράπεζα)
Ελευσίνα
ΤΗΛ/ΦΑΧ: 55.47.233 - 55.40.329

Το
POSTO
είναι
στο
δρόμο
σας...

POSTO EXPRESS
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ -
ΔΕΜΑΤΩΝ ΚΑΘΕ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
ΕΥΚΟΛΑ - ΓΡΗΓΟΡΑ -
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γ.-
ΚΟΝΔΥΛΗΣ Ι. ΟΕ

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ 12 ΕΛΕΥΣΙΝΑ
ΤΗΛ.: 5560015 ΤΗΛ/ΦΑΧ: 5542072

Επιπλα κουζίνας - Ντουλάπες υπνοδωματίων

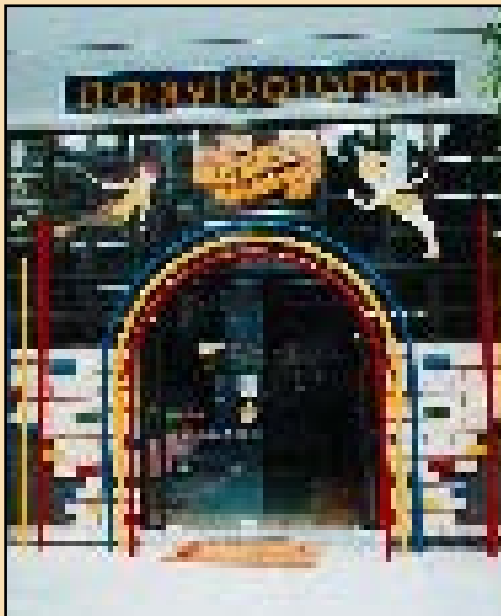
IDEAL

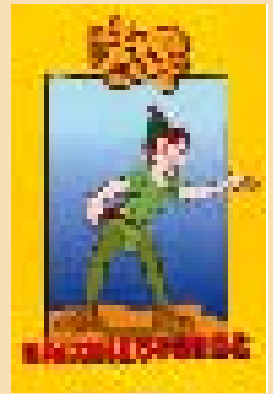
ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Αρκαδίου & Ιπποκράτους 13 Ελευσίνα Τηλ. 5560281

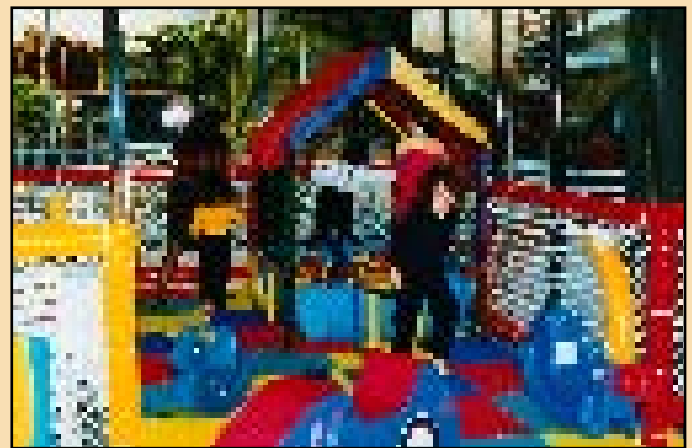
ΠΑΙΧΝΙΔΟΤΟΠΟΣ ΠΕΤΕΡ ΠΑΝ

Ασφαλές ΠΑΙΧΝΙΔΙ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ Περιβάλλον
Προσεγμένο «SAFE» για γονείς
Διοργάνωση «PARTY»

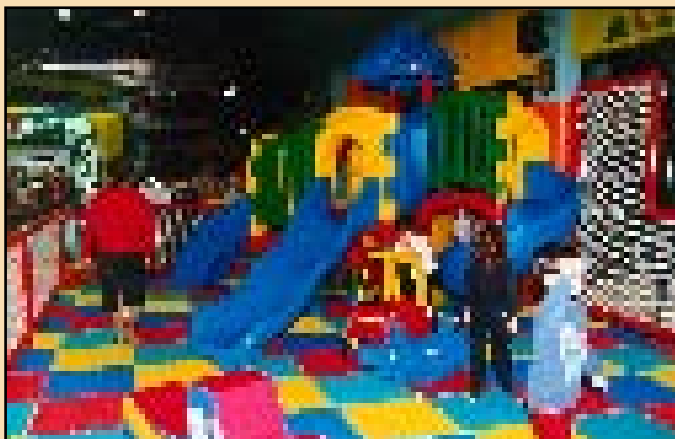
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ
ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ - ΔΑΛΜΑ

Πλήρης κάλυψη με *Catering, Mini Shop*
για καλόγουστα μικροδωράκια
(Disney - Βιβλία κ.ά.)

Ασφαλές παιχνίδι με επίβλεψη,
σε εντυπωσιακά,
πολύχρωμα Γιγαντοπαιχνίδια,
Πισίνες με μπάλες
και Φουσκωτό.

Ιδιαίτερα χαρούμενο περιβάλλον
προσεκτικά διακοσμημένο για
τους μικρούς μας φίλους.

ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 78,
ΔΑΣΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ
ΤΗΛ. 58.15.956